FRONTIERA Psi

Revista de PARAPSIHOLOGIE

Nr. 3/1991

. DETECTIV PSIHOTRONIC
. DJUNA
. INVESTIGATII BIOFIZICE
. POLTERGEIST

Ψ

Apare sub egida Asociației Române de Cercetări Psihotronice

FRONTIERA Psi

Revistă de parapsihologie
Apare sub egida Asociației Române de Psihotronică A.R.Ce.Ps.
Fondator: Gh. Vlad
Director: Alexandru Voinescu

Colectivul de redacție:
dr. Eugen Celan
dr. Nicolae Constantinescu
drd. Violeta Creangă
Dionisie Dărău - redactor șef
Eugen Mațotă - secretar general de redacție
dr. Constantin Neacșu
dr. Irina Predeanu
Alexandru Timoșenco - redactor științific

Consultanți științifici:

Acad. Ștefan Milcu
Acad. David Davidescu
prof. dr. Victor Săhleanu
prof. dr. Ion Mînzatu
prof. dr. Mihai Golu
ing. Octavian Juncu
dr. Marioara Godeanu
fiz. Ion Mamulaș

dr. Zdenek Rejdak (președinte IAPR) - Praga, Cehoslovacia
ing. Andrej Dragomirencky - Praga, Cehoslovacia
dr. fiz. Edwin May - SUA
prof. dr. Vladimir N. Volcenko - URSS
mgr. Lech E. Stefanski - Polonia
dr. Andreas Resch - Austria
dr. fiz. György Egely - Ungaria
prof. dr. Arnaldo Zanatta - Italia
prof. dr. Fritz Popp - Germania

C 1991 EDITURA COGITO

CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS

COLECTIVUL DE REDACTIE SI CONSULTANTI STIINTIFICI * pagina 02

CUPRINS * pagina 03

SUMMARY * pagina 04

EFECTUL CITOPATIC "ÎN OGLINDĂ" dr. Eugen Celan * pagina 05

SIMPOZIONUL DE PSIHOTRONICĂ * pagina 06

PRECUM ÎN CER ASA SI PE PĂMÎNT dr. Irina Predeanu * pagina 07

IN MEMORIAM...ERIK IGENBERGS ing. Alexandru Timosenco * * * * * * * * * * * * * * * * * * pagina 09

UN DETECTIV PSIHOTRONIC C. Pocsoreanu * pagina 10

INVESTIGATII SI MĂSURĂTORI BIOFIZICE ALE BIOCÎMPULUI UMAN

cpt. de cursă lungă Claudian Dumitriu * * * * * * * * * * * * * * * * * * pagina 12

UN CAZ DE POLTERGEIST ÎN BULGARIA G. Constantinescu si V. Niculescu * * * * * * * * * * pagina 15

BIORITMICĂ SI RADIESTEZIE dr. Irina Predeanu * pagina 16

C. G. JUNG SI ARHETIPUL REMASTERII Oana Popa * pagina 18

CÎMPUL RADIESTEZIC dr. Dumitru Bădilă * pagina 20

EMMANOIL SWEDENBORG ÎN DIALOG CU ÎNGERII prof. Dionisie Dărău * * * * * * * * * * * * * pagina 24

DJUNA DAVITASVILI * pagina 28

DICTIONAR dr. Constantin Neacsu * pagina 30

STATUTUL ASOCIATIEI ROMÂNE DE CERCETĂRI PSIHOTRONICE * * * * * * * * * * * * * * * * * * pagina 31

POSTA REDACTIEI * pagina 32

CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS * CUPRINS

SUMMARY

The Rules of the A.R.Ce.Ps. (Rumanian Association for Psychotronic Research)

A Psychotronic Investigator - Gerard Croiset by C. Pocşoreanu
A note about the late Gerard Croiset - the famous supersensitive who used to work not only with the world-wide known parapsychology professor W. Tenhaeff from the Utrecht University, but also with the Dutch police.

The Cytopathical Mirror Effect by dr. Eugen Celan
One of the largely studied phenomena of pathological transfer between living structures.

"... On Earth As It Is In Heaven" by dr. mat. Irina Predeanu
A study on astral configuration for the Easter time.

In Memoriam : Erik Igenbergs
A short note about the life and work of dr. Erik Igenbergs - the late vice-president of IAPR, well known for his achievements in the field of Kirlian photography and as the author of "Transzendenz und menschliche Energie" and "Die Kraft des Denkens".

C.G.Jung and the "Re-Birth"-Archetype by Oana Popa
An introduction to the world of archetypes as it is treated in Jung's work, with special emphasis on the "re-birth" archetype.

Biorhythmics and Radiaesthesy by dr. mat. Irina Predeanu
Considerations about the variations of the dowsing signals according to the time of the day.

Dowsing Field as Proved by Biological Methods by dr. D. Bădilă
An experimental method using bacteria cultures is proving the existence of a force field which characterizes the dowsing (radiaesthesical) effect.

Biophysical Investigations and Measurements on Human Bio-field by ing. Cl. Dumitriu
The paper presents some experiments made in order to get a qualitative description of the human bio-field, mainly by dowsing means.

"I Feel the Pains of Other People" (from Soviet press sources)
A new patent issued by the Soviet Union Patent Office, for a bio- energetical method against pains, as it is performed by the world-wide known Djuna Davitashvili.

A Recent Poltergeist Case In Bulgaria by ing. G. Constantinescu, ing. V. Niculescu
The recent poltergeist case in Dibich, a village near the town of Shumen, in northern Bulgaria, is described, as it was covered by local mass-media.

DICTIONARY : "The Disymmetry of Life "; "Geniality" by dr. Constantin Neacşu

The 1-st Symposium on Psychotronic Research, Bucharest, May 17-19,1991 (Call for papers)

Em. Swedenborg Talking with Angels by D. Dărău
An article about the famous Swedish mystic and natural philosofer who lived in the XVIII century with emphasis on his spiritual relationship to the invisible world. Connections are made with some newest researches in the paranormal field.

EFECTUL CITOPATIC "IN OGLINDA"

dr. EUGEN CELAN

Actualele concepţii fiziopatologice urmăresc geneza proceselor imflamatorii şi neoplazice prin prisma unor mecanisme patogenezice ce au la bază fenomene umorale desfăşurate de anumite reacţii biochimice. Ponderea factorilor biofizici, este considerată cel mult ca un epifenomen sau neglijată complet. Mai mult chiar, transmiterea bioinformaţiilor patologice la distanţă pe calea unor purtătoare electromagnetice, nici nu a fost luată în discuţie pînă de curînd.

Această situaţie se perpetuează în pofida faptului că încă din 1923 Gurvici demonstrase prezenţa unor radiaţii în spectrul UV generate de ţesuturile în mitoză - cunoscutele raze mitogenetice; că Rahn remarca existenţa unor radiaţii în acelaşi domeniu UV apărute în procese ce acompaniază şi inflamaţiile - în particular în proteoliză, şi că în 1957 Colli, Tarcini şi Rossi puneau în evidenţă bioluminiscenţa supra-slabă la nivelul aceloraşi structuri. O viziune similară dăinuie şi în procesele infecţioase deşi o serie întreagă de fapte experimentale pledează în favoarea prezenţei unor factori radiativi, responsabili de transmiterea bioinformaţiilor în structurile celulare afectate.

În acest sens trebuie amintite lucrările lui Georges Lakovschi din anii 1928-1945 şi mai recent ale lui J. Bigu privind implicarea mecanismelor radiative naturale sau artificiale din domeniul radiofrecvenţei în derularea unor mecanisme patogenetice.

La elucidarea fenomenelor amintite un interes aparte îl prezintă cercetările colectivului condus de academician V.P.Kaznaceev privind aşa-numitul "efect citopatic în oglindă".

Se ştie că agresiunea unor factori nocivi asupra structurilor celulare din componenţa unor ţesuturi vii, ca de ex. a unor virusuri, este însoţită uneori şi de producerea unor leziuni ale organitelor celulare, fenomene cunoscute drept "efect citopatic".

Actualele concepţii consideră că apariţia leziunilor citopatice nu se poate produce decît prin introducerea factorului agresional (microbi, virusuri, substanţe toxice sau radiaţii) direct în celulă.

Celulele vecine celor agresionate, contractează leziuni citopatice similare numai prin contact direct ca urmare a invadării lor de către factorii nocivi migraţi din celulele contaminate sau introduşi din afară.

Punîndu-şi întrebarea dacă această schemă de producere a efectului citopatic este singura posibilă, Kaznaceev începe o serie de lucrări în anul 1966 al căror rezultat îl comunică în 1972. Spre surprinderea sa şi a altor foarte mulţi cercetători, experimentele lui Kaznaceev - peste 5000 la număr - demonstrează că producerea efectului citopatic poate fi indusă nu numai prin agresiunea directă a noxei asupra celulei, ci şi prin receptarea de către o celulă vecină sănătoasă, a unui mesaj biologic emis pe cale radiativă de către o celulă afectată, fără ca între sursa emiţătoare şi cea receptoare să existe un contact direct.

Apariţia în noua celulă a leziunilor "citopatice în oglindă" apare ca fiind produsă prin transmiterea semnalului patologic pe calea purtătoare a unei radiaţii în spectru UV, pe care o emite celula ce conţine agresorul.

În acest fel din celula "în oglindă" factorul agresional nu poate fi izolat.

Modelul experimental imaginat de către Kaznaceev constă din două culturi de celule ce se dezvoltă în tuburi prevăzute fiecare cu cîte o fereastră de cuarţ, plasate faţă în faţă. Tuburile sînt dispuse pe un tambur rotitor (24 rot/oră) cu scopul de a omogeniza mediul de cultură. Înainte de introducerea întregului ansamblu într-un termostat în condiţii de întuneric complet, cultura inductoare este infectată. Ca factori agresionali Kaznaceev a utilizat adenovirusuri, virus Koxakie, virus pestors aviar clasic, clorură mercurică şi radiaţii într-o doză letală cu raze UV.

Se constată că după scurgerea unei perioade de incubaţie, în celulele culturii inductoare apare efectul citopatic. După instalarea leziunilor citopatice şi scurgerea unei perioade de latentă de cca. 14 ore, în cultura congenră plasată în contact mediat de către ferestrele de cuarţ ale tuburilor de cultură se ivesc în celulele neinfectate "în oglindă" leziuni citopatice. Din aceste celule, prin pasaje ulterioare, virusul sau toxicul nu pot fi izolate. Dacă însă ferestrele de cuarţ sînt înlocuite cu altele de sticlă, fenomenul nu se mai produce. Acelaşi lucru se întîmplă dacă pe perioada incubaţiei în termostat se lasă să se treacă lumină.

Plecînd de la faptul că pînă acum experienţele lui Kaznaceev nu au fost confirmate dintr-o altă sursă, ne-am propus verificarea inducerii efectului citopatic în oglindă printr-un model experimental diferit. În experimentările efectuate de noi, am utilizat un model simplificat. Astfel cultura inductoare crescută pe o lamelă cu godeu, şi infectată după dezvoltarea monostratului de celule, a fost despărţit printr-o lamelă de cuarţ de

cultura "în oglindă" plasată asupra sa, luîndu-se toate măsurile de prevedere pentru a preveni o eventuală infectare prin contact direct.

Întregul ansamblu a fost introdus într-un termostat cu mediu controlat, în condiţii de întuneric, după infectarea culturii inductoare. S-au utilizat viruşii Aujeszky şi TGE.

Cele două culturi au fost lăsate în contact mediat de sticla de cuarţ pentru 24 ore. Modificările citopatice "în oglindă" au fost decelate chiar înainte de terminarea stadiului de dezvoltare logaritmică a culturii, fiind uneori chiar mai puternic exprimată decît la cultura inductoare.

Înlocuirea sticlei de cuarţ cu sticlă de siliciu abolea producerea efectului. Din cultura "în oglindă" nu s-au putut izola prin pasaje ulterioare virusul cu care a fost infectată cultura inductoare. În contrast cu lucrările lui Kaznaceev, care au avut un rezultat pozitiv numai în 78 % din experimente, în cazul utilizării virusului Aujeszky şi TGE ca factori inductori, efectul a fost vizibil în toate experienţele.

Subliniem faptul că, în sticla de cuarţ utilizată de noi, coeficientul de transmisibilitate pentru radiaţii UV a fost cu 25 % mai ridicat faţă de sticla de cuarţ utilizată de către Kaznaceev.

SIMPOZIONUL DE PSIHOTRONICĂ organizat de ARCePs şi redacţia revistei "Frontiera Psi" la Casa de Cultură a Studenţilor, din Calea Plevnei, între 17 şi 19 mai 1991

Secţiuni de lucru

1. BIORITMICĂ
2. RADIESTEZIE
3. CONCEPTE ŞI MODELE ÎN PSIHOTRONICĂ
4. APLICAŢII PRACTICE ALE PSIHOTRONICII

Masa rotundă:

"PROBLEME EPISTEMOLOGICE ALE PSIHOTRONICII

Titlurile comunicărilor, însoţite de numele şi adresa completă (inclusiv telefon) a autorilor şi de un rezumat de cel mult o pagină, se primesc pînă la data de 20 aprilie 1991 pe adresa: Bucureşti, CP. 66-23, în vederea selecţiei. Comunicările vor fi prezentate sub formă de postere (100 x 70 cm). Alte informaţii privind desfăşurarea simpozionului vor fi date publicităţii în numărul 4 al revistei "Frontiera Psi", precum şi la Casa de Cultură a Studenţilor.

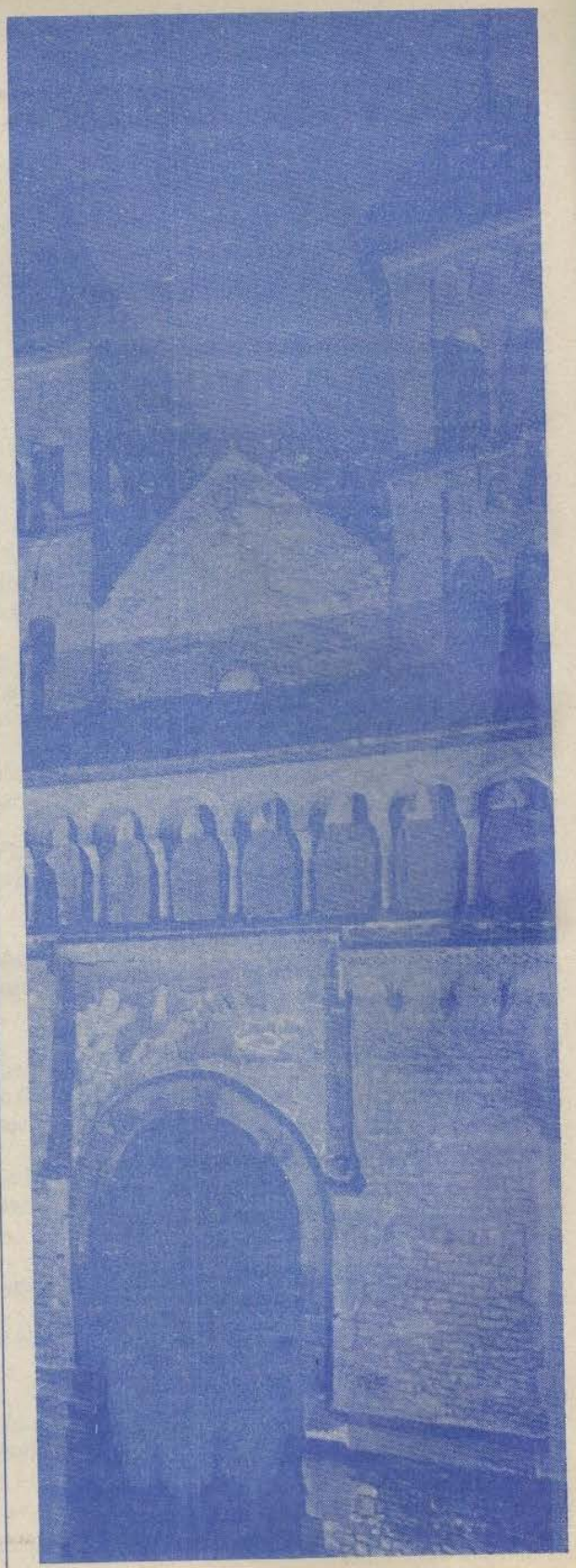

PRECUM IN CER ASA SI PE PAMINT A INCEPUT PRIMAVARA

dr. Irina Predeanu

PREDEANU IRINA, doctor în matematică, specialitatea astronomie este cercetător ştiinţific principal la Institutul Astronomic al Academiei Române. Pe lîngă activitatea profesională - în domeniul cercetărilor spaţiale şi a fizicii solar-terestre - se preocupă de aspectele generale ale relaţiei cosmos-viaţă. În acest context se înscrie contribuţia sa la evidenţierea unor fenomene psihotronice şi la avansarea de ipoteze originale explicative.

Viaţa pe planeta noastră a apărut şi continuă să existe într-o ambianţă cosmică specifică, în conexiune galactică gravitaţională şi vibratorie încă plină de taine, sau cum spunea cunoscutul doctor şi critic de artă Marcel Sendrail "S-ar părea că o viaţă nu poate prinde rădăcini decît în adîncimea cerului. Fiecare dintre noi ţine, printr-o fibră invizibilă, de un punct determinat din patria noastră comună - eterul şi primeşte de la el, în timpul existenţei sale, influenţe neepuizate, ca seva din care se nutreşte orice suflet."

Procesele terestre sînt condiţionate de variaţia forţelor, cîmpurilor şi radiaţiilor cosmice ce acţionează asupra Pămîntului. Există ritmuri comune atît fenomenelor astronomice cît şi celor terestre - geofizice, biologice şi chiar sociale. Ritmurile lumii fizice se reflectă la nivel biologic în bioritmuri iar la nivel spiritual în manifestări sociale (religioase, etnoculturale).

În societăţile antice, sacerdoţii aveau cunoştinţe astronomice, agricole dar şi medicale. Ei se ocupau cu întocmirea calendarului şi stabileau ritualurile. Multe datini au apărut din nevoia de adaptare a omului la schimbările din natură, ca o posibilitate de a intra în armonie cu viaţa Universului. Perioadele de perturbare sau de reorganizare a cîmpurilor fizice (cosmice, geografice) sînt mai solicitante pentru organism. În aceste zile pot apare modificări de comportament semnificative ceea ce a condus la includerea lor în categorii temporale speciale cum ar fi post sau zile "nefaste") precum şi interzicerea în aceste zile a anumitor activităţi sociale.

În fiecare an Pămîntul descrie o revoluţie în jurul Soarelui, fapt ce antrenează în întreaga viaţă planetară ciclul anotimpurilor, cu toată gama lor de fenomene fizice (meteorologice, geomagnetice, etc.)şi biologice.

Încă din secolul V î.e. n., Hipocrat afirma că "toate bolile se ivesc în orice anotimp dar unele apar şi se accentuează în anumite anotimpuri". Acum se ştie că funcţionarea organelor noastre variază în raport cu anotimpul. În acest sens, unele cercetări de biochimie au stabilit oscilaţii circanuale ale unor parametri - volumul plasmatic, concentraţia plasmatică a reninei, volumul urinar, excreţia urinară de potasiu, calciu, creatinină, adrenalină şi noradrenalină - precum şi variaţii sezoniere ale lipidelor serice, ale factorilor de coagulare şi un ritm circanual al tensiunii arteriale (G. Y. Nicolau, 1982).

Anual, în jurul datei de 21 martie, are loc echinoxul de primăvară care marchează începutul primăverii astronomice. Zilele devin mai lungi iar nopţile mai scurte. Transformările din natură sînt spectaculoase. Se reia un nou ciclu al vieţii. Totul degajă energie, optimism şi miraj. Tradiţia poporului nostru spune că de pe 17 martie (de la Sf. Alexie) s-a "deschis pămîntul" şi au ieşit insectele care pînă atunci au iernat în scorburi, sub coaja copacilor şi în adîncul gliei.

Iar de pe 25 martie, cucul, pasărea simbol a primăverii "îşi dezleagă limba" şi va cînta pînă la venirea verii (I. Ghinoiu, 1988).

În jurul echinoxiilor, cînd axa dipolului terestru este aproximativ perpendiculară pe direcţia de curgere a vîntului solar, pe Pămînt se produc cele mai multe perturbaţii magnetice (furtuni, subfurtuni) din an. Vremea schimbătoare împreună cu fenomenele activităţii geomagnetice influenţează sănătatea oamenilor. Pentru anotimpurile de tranziţie - primăvară şi toamnă - sînt caracteristice anumite boli. Astfel, crizele maniaco-depresive sînt mai dese, apar acutizări în unele forme de reumatism şi se reactualizează crizele în boala ulceroasă. La care se adaugă

binecunoscuta astenie de primăvară.

În preajma echinoxului, pe 19 martie, biserica catolică serbează ziua Sf. Iosif, patronul bisericii universale. Dar festivităţile aferente echinoxului de primăvară au o tradiţie străveche. În Egipt, atunci se serba moartea şi învierea zeului Osiris. La Roma, în 22 martie era "ziua sîngelui", cînd avea loc înmormîntarea zeului; pe 25 martie începea marea sărbătoare de primăvară şi a zeului Attis; la 24 martie, cînd zeul învia, avea loc un carnaval şi sărbătoarea bucuriei "Hilaria". La Atena, la sfîrşitul lunii martie aveau loc "Marile Dionisii" sau Dionisiile urbane care constituiau principala sărbătoare dionisiacă. În India, odată cu intrarea Soarelui în semnul zodiacal al Berbecului începe Anul Nou hindus şi odată cu el ritualurile pentru sărbătorirea zeiţei abundenţei Gouri sau Isani (J. G. Frazer, 1980).

Paştele corespunde ritului fundamental al semiţilor. Nu este un rit solar întrucît "în toată religia şi legislaţia mozaică nu există nici o urmă de cult al Soarelui (chiar calendarul era selenar)" (M.Sternberg, 1985). Încă înainte de ieşirea din Egipt, la evrei se celebra, în prima zi cu Lună Plină a primăverii, o sărbătoare foarte veche a echinoxului de primăvară. Moise a ales special acest moment atunci cînd a pregătit fuga din Egipt, conferind sărbătorii o nouă semnificaţie. În calendarul ebraic, Paştele a fost fixat pe 14 Nisam.

Iisus a fost crucificat în ajunul unui sabat (deci într-o vineri) şi a înviat în duminica de 17 Nisan – Duminica de Sfintele Paşti a creştinilor. În Frigia, Capodocia şi Galia, unii creştini celebrau răstignirea lui Hristos la 25 martie, pe cînd "o altă tradiţie creştină urmată de Lactanţiu şi poate de către biserica din Galia, fixa moartea lui Hristos la 23 şi învierea la 25 martie" (J. G. Frazer, 1980). La început, unii creştini serbau Sf. Paşti conform cu apostolii Ioan şi Filip, adică în aceeaşi zi cu evreii, nu neapărat duminica. Alţii, ascultînd de apostolii Petru şi Pavel, serbau prima duminică după Paştele iudaic. Şi, în sfîrşit, creştinii foarte riguroşi cu datele istorice, s-au oprit la data de 17 Nisan. Confuzia s-a menţinut pînă la sinodul ecumenic de la Niceea, din anul 325, cînd s-a hotărît ca Paştele să fie statornicit în prima duminică de după Luna Plină, începînd cu data de 21 martie. Dacă în calendarul iulian, datele Sf. Paşti revin în aceeaşi succesiune cu o periodicitate de 532 de ani, în calendarul gregorian, în schimb, repetarea zilelor de Paşti în aceeaşi ordine survine abia după 5.700.000 ani! Interval în care, data de 19 aprilie apare cel mai des şi anume de 220.400 de ori. (F. Suagher, J. P. Parisot, 1989).

Oricum, ziua de 25 martie îşi are semnificaţia ei aparte în calendarul creştin, marcînd Buna Vestire.

Din vechime, ritualurile religioase practicate în perioada traversării punctului nodal al echinoxului de primăvară prevedeau o dietă specială. Astfel, adoratorii zeului Attis nu mîncau pîine în timpul perioadei de doliu iar cultul esoteric al zeului cerea ca pentru iniţiere să se bea numai lapte. În iudaism, de Paşti sînt de asemenea unele restricţii alimentare. La creştini, înainte de Paşti se respectăanumite prescripţii de post şi abstinenţă, mai severe la ortodocşi, la care regimul e strict vegetarian. În acelaşi timp are loc şi o reculegere psihică ce crează o stare de calm şi împăcare. Oare toate aceste măsuri de comportament, dietă, etc. nu asigură chiar o igienă psihosomatică favorabilă trecerii momentelor de perturbaţie a factorilor de mediu şi adaptării la noile condiţii? În acest context ne gîndim că obiceiul consumării unor mîncăruri tradiţionale la anumite ocazii are de asemenea un rol sanogen. De exemplu, excesul de grîu şi nuci, cu efecte energizante, la ritualuri funerare – sub formă de colivă. Coliva a fost cunoscută şi de romani şi atestată chiar în protoistoria egeeană (M. Eliade, 1988). La fel, consumarea în ziua de 9 martie, în timpul postului mare a tradiţionalilor "mucenici". Despre bobul de grîu se afirmă că este "un adevărat "ou" vegetal" şi "conţine toate elementele necesare bunei funcţionări a organismului nostru" în timp ce nuca este "fructul cel mai caloric", foarte nutritiv, indicat printre altele la vegetarieni (J. Valnet, 1987), deci util celor care postesc mai sever.

Subliniem că în preajma zilei de 9 martie, a celor 40 de mucenici, se petrece şi un semnificativ fenomen astronomic: la 7 martie Pămîntul are latitudinea heliografică sudică maximă. În această poziţie, el interceptează mai bine decît în apropierea ecuatorului solar fluxul de radiaţie emis din regiunea petelor de pe Soare.

..."Succesiunea fazelor naturii, pe mica noastră bucată de planetă, ne este în parte cunoscută; dar cine ne va spune în ce curs mai larg intră aceste faze; în ce Ciclu de cauze infinit mai mare se învîrteşte micul nostru epiciclu..." (Th. Carlyle).

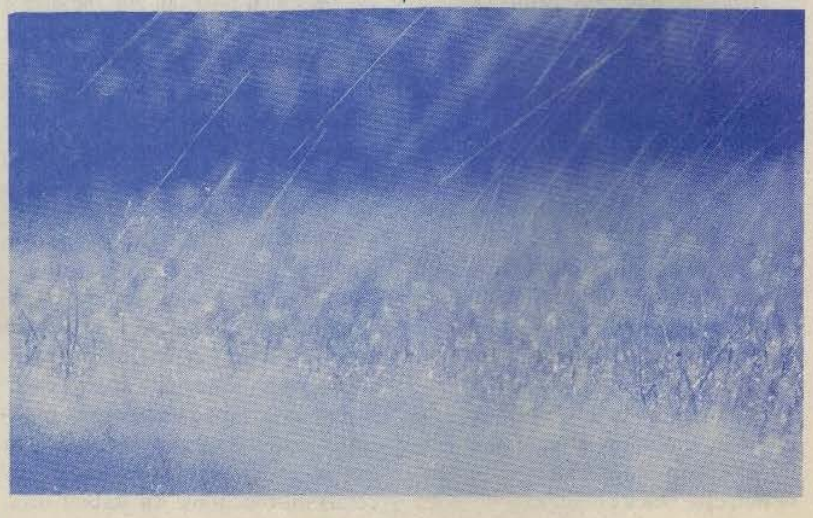

IN MEMORIAM.....

ERIK IGENBERGS (1907 - 1990)

Anul trecut şi-a încheiat existenta pămîntească unul din marii promotori ai psihotronicii europene: dr. Erik Igenbergs, pe care o parte din noi am avut onorantul privilegiu de a-l cunoaşte cu 14 ani în urmă, cu ocazia Conferinţei Internaţionale de Acupunctură de la Bucureşti. În acele zile din 1977, sala de conferinţe a hotelului "Parc" din capitală devenise neîncăpătoare pentru cei ce veniseră să asiste la comunicările, şi mai ales la demonstraţiile legate de utilizarea tehnicilor eletronografice în investigarea fenomenului viu. Dr. Erik Igenbergs aducea atunci experienţa sa în efectuarea de fotografii tip Kirlian în propriul laborator - lucru cu care nu se puteau lăuda mulţi dintre participanţii la Conferinţă! Această experienţă s-a îmbogăţit considerabil în anii ce au urmat (nu în ultimul rînd şi prin dotarea laboratorului său cu echipament video profesional dintre cele mai moderne).

Personalitate multilaterală, dr. Erik Igenbergs impunea şi prin deschiderea sa spirituală; un orizont cultural deosebit şi în aceeaşi măsură interesant prin afilierea sa la două tipuri de culturi, remarcabile fiecare prin profunzimea lor: cea germanică şi cea slavă, pe care le-a cunoscut direct de-a lungul întregii sale vieţi.

Născut la 16 noiembrie 1907 în orăşelul Vîtegra de lîngă lacul Onega, la cca. 400 km de St. Petersburg, în nordul Rusiei Europene, ca fiu al administratorului fluviului Svir (ce lega între ele lacurile Ladoga şi Onega), într-o familie de germani originari din ţările baltice, deosebit de apreciaţi de autorităţile imperiale ruse, pentru profesionalismul lor. La sfîrşitul lui 1917, familia sa se reîntorcea la Riga, în vechea patrie, devenită acum tînăra Republică Letonia. Aici îşi desăvîrşeşte studiile universitare economice şi lucrează în serviciul diplomatic pe lîngă legaţiile letone dintr-o serie de capitale europene, printre care şi... Bucureştiul! În 1937 îşi dă doctoratul în ştiinţele economice la Praga (la Politehnica germană din acest oraş). Cu patru ani mai tîrziu s-a repatriat în Germania, unde a trăit pînă la sfîrşitul vieţii. Interesul său pentru Energia Umană datează încă din perioada doctoranturii de la Praga (Teza sa "Economia şi Morala") sugerează prin titlu aria aproape autentică a limanurilor pe care le cercetează. Cercetările sale experimentale nu au rămas fără un suport teoretic; lucrarea "Transzendenz und menschliche Energie" - "Transcendenţa şi energia umană" apărută în propria editură de la München, în 1972, este o încercare de a explica într-un limbaj accesibil, dar de o deosebită savoare intelectuală, fenomenele paranormale cele mai diferite, punîndu-le în legătură şi cu fenomene specifice pe plan socio-cultural. A urmat în 1981 o altă lucrare interesantă: "Die Kraft des Denkens" ("Puterea gîndirii"), în care ideile primei cărţi erau continuate, sprijinindu-se şi pe un material experimental mult îmbogăţit.

A fost ales membru al Prezidiului Asociaţiei Internaţionale de Cercetări Psihotronice (IAPR); din păcate starea sănătăţii sale nu-i mai permite să participe la ultimele conferinţe internaţionale de psihotronică. În corespondenţa prin care ne dezvăluia bucuriile şi izbînzile muncii sale, ne ţinea la curent cu prezenţa lui la unele manifestări ştiinţifice unde era invitat (Congresul mondial de psihiatrie dinamică, sau cel de terapii derivate din yoga şi practicile extrem-orientale), sau cu brevetele ce-i erau acordate pentru diferite perfecţionări aduse aparaturii sale electronografice. Să amintim în încheiere un fragment semnificativ pentru modul său de gîndire, dintr-o comunicare legată de problematica psihicului:

... " Există aici posibilitatea de a pune capăt veşnicei dispute între materialişti şi idealişti, printr-un compromis. Materialiştii vor trebui să admită că "psihicul" nu are natură corpusculară şi nu este dezintegrabil; idealiştii vor trebui să admită că psihicul este condiţionat în spaţiu şi timp. Totul va tinde către aceea că va trebui căutată o sursă, o determinantă cauzală a psihicului. Ca ipoteză aş dori să amintesc că eu îmi imaginez o instanţă intermediară situată între psihicul uman şi Super-Puterea divină, o instanţă pe care învăţătura creştină o numeşte "Spirit" şi pe care filosofii din Extremul-Orient o traduc în limba engleză prin "Mind". În orice caz, nu aş dori ca prin cercetările mele să distrug, ci să construiesc; iar aceasta este posibil numai în măsura în care admitem că alte dimensiuni, dincolo de existenţa noastră de pe acest pămînt sunt dimensiuni divine".

Al. Timoşenko

UN DETECTIV PSIHOTRONIC GÉRARD CROISET

Abordînd ființa biologică umană și în zona ei transindividuală – datele sociospirituale – psihotronica încearcă să descifreze fenomene a căror dimensiune iese cu totul de sub legile biologiei și psihologiei cunoscute în prezent. Asigurînd în mod cert o reală dilatare a perspectivei cunoașterii științifice, a finalității devenirii insului prin studierea resurselor universale din interiorul nostru în domenii ca autoscopia – posibilitatea de a vedea în propriul tău corp, criptestezia – vederea extrasenzorială (scrisori închise), diapsia – citirea gîndurilor, etc era firesc și necesar ca această știință a relațiilor dintre conștient, inconștient, energie și materie să-și propună o demarare și în criminalistică, în "abisul psihismelor" unor detectivi parapsihologici. În aceeași măsură cu vindecările miraculoase produse de unii "telurgici" (senzitivi ce-și pot impune forța psihică asupra materiei – Sudre) în consecință capabili să "evidențeze puterile spiritului asupra materiei" – Myers ori cu acei semeni ai noștri cărora le este la îndemînă telekinezia (puterea de a deplasa, ridica sau transporta obiecte materiale numai prin forțe psihice) și detectivii psihitronici se lansează în afirmarea acestei științe. Începutul l-a făcut Gérard Croiset prin deceniul al șaselea al acestui secol. Puterea acestui farmacist pensionar de a descoperi criminali, de a-i vedea la mii de kilometri distanță, fie după comiterea crimelor, fie la intervale mari de timp, pînă la o jumătate de secol, a stîrnit un val de nepotolită curiozitate în toate mediile societății europene. Într-o seară o fetiță dintr-o localitate din apropierea Utrechtului – unul dintre cele patru mari orașe ale Țării de Jos își sărbătorea împlinirea vîrstei de 14 ani, în aura de bucurii și mulțumiri a părinților și prietenilor. În amurg, către sfîrșitul festinului, fetița e cuprinsă de teamă că tortul ce urma să fie servit era mult prea mic față de numărul mare de oaspeți. Copila ia banii necesari și apoi părăsește cu discreție comesenii. Încalecă o bicicletă și se îndreptă spre cofetăria cea mai apropiată, după colțul primei străzi, pentru a lipsi cît mai puțin din mijlocul invitaților astfel ca aceștia să nu observe absența ei. Ajunge în cîteva minute. Pune ochii pe un tort mare de ciocolată frumos ornamentat și perfect rotund. Aidoma unui cerc în care tîlcurile vieții se încurcă și se pierd. Aidoma unei vetre în care focul se stinge pentru totdeauna. Plătește tortul și cu el bine ambalat urcă pe velociped. Pleacă gonind spre casă. La numai cîteva zeci de metri înainte de a intra în curte, la colțul străzii, din întuneric, un necunoscut o lovește cu un ciocan în cap cu diabolică putere. Fetița cade, într-o fracțiune de secundă. Clipa aceia ia dimensiunea veșniciei. Copila e imobilă, fără urme de viață. Tortul a fost proiectat departe de corpul ei inundat de sînge. Nu mai are acel contur rotund. E o plămădire informă. Un martor tăcut, nedefinit, al unui destin devenit nondestin. A unor nevinovate vise înghețate înainte de a fi visate. Trupul firav zăcea lipit de caldarîmul însîngerat. Neființa se fixase pentru eternitate în ochii ei azurii.

Investigațiile poliției au durat zile și luni în șir. În van. Nici un indiciu. Nici un semn dătător de speranțe. Făptașul dispăruse definitiv.

Ca o fantomă venită din altă lume. Nu s-a stabilit decît dimensiunea ciocanului. Au fost cercetate toate magazinele de obiecte de uz casnic şi tîmplăresc. O singură prăvălioară vînduse un ciocan de 400 de grame dar vînzătorul nu-şi mai amintea nici una din trăsăturile feciesului cumpărătorului. Nici măcar nu mai ştia dacă fusese blond ori brunet. În lipsa totală a probelor, dosarul a fost clasat. Şi ar fi rămas poate pentru totdeauna aşa, dacă nu ar fi apărut farmacistul pensionar Gérard Croiset care într-o atitudine mentală scotea din oglinzile sale lăuntrice cele mai mici amănunte despre criminalul căutat. El a furnizat inspectorului de poliţie ce închisese cazul vîrsta asasinului, culoarea feţei, îmbrăcămintea actuală, locul exact în care se afla în acel moment, semnul pe care îl avea la urechea stîngă etc.

Invadat de atîtea date, poliţistul judiciar a crezut că Gérard e unul dintre complici. Drept urmare, l-a reţinut o noapte întreagă, şi poate că ar fi rămas zile şi săptămîni în beciurile poliţiei dacă nu ar fi făcut pe loc în faţa chestorilor o demonstraţie de clairevoyance, de vedere dublă, la distanţe de sute de kilometri, verificată telefonic aproape simultan cu experienţa.

De atunci Gérard Croiset a devenit un colaborator apropiat al poliţiei şi Interpolului, ajutorul lor activ şi eficient în descoperirea criminalilor. Psihismul său neobişnuit, puterea de a vedea în timp şi în spaţiu, fără limite, l-au ajutat să "zărească" asasini ascunşi şi în îndepărtata Brazilie. Numele lui a fost pomenit deseori la Congresul de parapsihologie de la Moscova din 1967 alături de al profetului dormind Edgar Cayce, Ted Serios, fixătorul de imagini pe peliculă fără aparat de fotografiat, Jane Dixon clarvăzătoarea din Washington, etc. O arie de mare interes a cunoscut colaborarea lui G. Croiset cu prof. W. TENHAEFF de la catedra de parapsihologie a universităţii din UTRECHT, care l-a folosit mult timp ca subiect pentru experimentările şi studiile sale în domeniul psihometriei radiesteziei mentale şi criptesteziei. Din punct de vedere psihotronic, calităţile acestui "detectiv" ciudat se numesc clarviziuni, vedere dublă sau a doua vedere. Mecanismele ce asigură această fantastică "transpunere a simţurilor" nu sînt elucidate. Ele aparţin fenomenelor Psi a căror producere este acceptată în prezent ca avînd o bază ondulatorie, ceea ce aduce în discuţie fenomenul de "rezonanţă". Dar modul exact în care inconştientul "clarvăzătorului" primeşte informaţii de la inconştientul "consultantului" şi cum primul le predă conştientului ce le "transcrie" verbal rămîne deocamdată o bravare a misterelor vieţii. În termenii fizicii moderne rezonanţa a fost definită drept trecerea amplitudinii unei vibraţii printr-un maximum atunci cînd vibraţia excitatoare este egală cu frecvenţa proprie a oscilatorului. Se ştie că un pahar de sticlă se poate sparge cînd se cîntă la vioară în apropierea lui dacă una din notele partiturii cîntate are aceeaşi frecvenţă cu frecvenţa sa proprie. Cum poate acţiona rezonanţa în cadrul organismului uman? Cum pot fi dizlocate unde care să poarte cu ele ifnormaţii spre alte organisme? Dar iată că în structura celulară a fiecărui organ, medicina contemporană a găsit structuri cristaline, deci cu formă geometrică determinată. Ba mai mult, cristalele fiind anisotrope înseamnă că proprietăţile lor fizice variază în funcţie de direcţie. Dobîndim astfel un alt "univers", cel al polarizaţiei unde, vrînd-nevrînd, trebuie să amintim de planuri de simetrie, de raze incidente şi raze reflectate. Probabil că în acest "labirint", detectivul parapsihologic, prin inconştientul său, "cere informaţii" de la "consultant" şi le primeşte prin reflectarea lor în structura sa cristalină.

(Va urma)

C. POCŞOREANU

INVESTIGATII SI MASURATORI BIOFIZICE ALE BIOCIMPULUI UMAN

Cpt.cursă lungă Claudian Dumitriu

In urma unor experienţe şi măsurători efectuate (menţionăm tehnicile electronografice), s-a constatat că toate sistemele vii (animale, vegetale, umane) sînt înconjurate de un anumit spaţiu în care ele îşi extind unele influenţe şi unele funcţii. Acest spaţiu are volum, funcţii şi caracteristici, proprii fiecărui individ, vîrstă, sex, perioadă a zilei, anotimp, activităţi umane, etc., denumit biocîmp.

Utilizînd mijloace (indicatori) şi metode biofizice de cercetare, s-au putut determina mărimea, zonele caracteristici, funcţiile şi parametrii caracteristice biocîmpului fiecărui sistem viu. La om s-au găsit patru zone principale în cadrul biocîmpului, care îndeplinesc funcţii caracteristice recepţie (R), emisie (E), protecţie (P) şi supraveghere (S) -arătate în fig.1-de mărime şi forme ale căror variaţii pot fi normale sau determinate voliţional. În urma acestor cercetări s-a constatat că biocîmpul tuturor sistemelor vii este caracteristic ca mărime, funcţii, etc., gradului de complexitate al sistemului viu pe scara evoluţiei lor. Astfel, măsurînd aceşti parametri ai unui sistem viu, i se pot aprecia gradul de complexitate şi locul pe scara evolutivă, fără a avea date anterioare despre acest sistem viu. Mărimea biocîmpului caracteristic sistemului viu, este variabil în cadrul unor limite, în funcţie de diferiţi factori: starea lui de oboseală, sănătate, momentul zilei, activitatea în care este implicat, etc. La foetus lipseşte în primele luni dezvoltîndu-se mai tîrziu.

Sînt semnificative valorile rapoartelor dintre:

a- Mărimea totală a biocîmpului pe acea a sistemului viu -(BC)

b- Mărimea biocîmpului (sau zonei) la un moment dat, aferentă maximului energetic -mărimea cronobiocîmpului - CBC.

c- mărimea zonei biocîmpului pe mărimea sistemului viu -Z/SV.

Mărimile se iau în unităţi de măsură liniare, de suprafaţă sau volum. Valorile obţinute într-un anumit moment şi variaţia lor în funcţie de diferiţi factori, sînt caracteristice sistemului viu.

Creşterea mărimii biocîmpului şi/sau a unora din zonele sale este pozitivă, iar factorii determinanţi sînt favorabili şi invers...

Biocîmpul este un produs al sistemului viu (cu structurile sale conform teoriei biostructurale a acad. Eugen Macovschi) pe care-l înfăşoară, constituind o extindere informaţional-energetică a acestuia, cu rol de interfaţă, către mediul înconjurător, în afara controlului raţional uman (numai la om). Unii parametri ai biocîmpului pot fi totuşi influenţaţi prin antrenament.

Cînd mărimea variaţiei capacităţii energetice a sistemului şi structurilor sale vii depăşeşte, un anumit timp, anumite limite individuale (rezistenţa structurii), atunci apar modificări funcţionale, apoi modificări structurale. Aceste limite individuale de variaţie a mărimii biocîmpului zonelor sale se stabilesc determinînd parametrii de la pct. a, b, c, d de mai sus, maximi şi minimi permişi, ca în tabelul nr. 1. Timpul de acţiune al factorilor pozitivi sau negativi, responsabili de urcarea sau coborîrea nivelului energetic al structurilor sistemului viu peste (sau sub) diferite limite personale, poate fi stabilit, determinîndu-se astfel o scală personală a acestor variaţii a parametrilor biocîmpului în timp, semnificînd biograma stării structurilor sistemului viu. Această biogramă se poate întocmi pentru toată viaţa, de la concepţie pînă la moarte şi după ea, pe perioade caracteristice (marcate prin vîrstă) şi pentru fiecare perioadă a vieţii, caracterizată printr-o variaţie mică a biocîmpului.

De exemplu în fig. 1, pentru un bărbat sănătos, normal în vîrstă de 35 de ani, ale cărui limite exterioare ale zonelor biocîmpului s-au măsurat: a-Zona R = 247 cm b-Zona E = 192 cm c-Zona P = 98 cm d-Zona S = 43 cm aferente perioadei de vîrstă 32-39 ani, căruia i se măsoară într-o seară zonele astfel: R = 235 cm E = 183 cm P = 95 cm şi S = 38 cm, parametrii menţionaţi (a,b,c,d) vor fi în acest exemplu fictiv:

Din analiza comparativă a valorilor măsurate cu acelea normate din tabelul nr.1, se constată că la data măsurării bioenergetice, parametrii -în special variaţia cronobiozonelor-semnifică o stare de oboseală mică, care a afectat mei mult zona de supraveghere (+) a organismului-S-ale cărei funcţiuni sînt deficitare puţin, ceea ce va conduce după un timp la modificări structurale. În cazul de faţă sînt necesare măsuri de refacere a potenţialelor energetice. Variaţiile normale ale dimensiunilor zonelor biocîmpului sînt acelea la care organismul, sistemul viu, nu va fi afectat funcţional sau structural. În urma efectuării unui mare număr de măsurători, în diferite condiţii, pentru diferite stări energetice, s-a constatat că:

A- Mărimea cronobiovariaţiilor exprimă starea de sănătate, potenţialul energetic, capacitatea de efort, rezistivitatea şi longevitatea existenţială a sistemului viu în totalitate şi a fiecărei structuri în parte.

B- Sensul (semnul) cronobiovariaţiilor succesive semnifică evoluţia (involuţia) stării sistemului viu în totalitate sau în parte.

C- Mărimea ritmului cronobiovariaţiilor-ca diferenţă între două cronobiovariaţii succesive de acelaşi fel-determină de asemenea timpul care va trece pînă cînd sistemul viu va ajunge la anumite stări caracterizate prin diverse mărimi ale cronobiovariaţiilor predeterminate, în cazul păstrării condiţiilor de existenţă pentru sistemul viu.

D- În cazul variaţiilor condiţiilor de existenţă ale sistemului viu, se determină sensul şi ritmul cronobiovariaţiilor cu ajutorul factorilor de influenţă a noilor condiţii de existenţă, predeterminaţi pe bază de experienţe şi măsurători, stabilindu-se astfel timpul de evoluţie (involuţie) pînă cînd sistemul va ajunge la anumite stări, modelarea matematică şi programarea adecvată uşurînd rezolvarea.

E- Organele, zonele corpului uman au o matrice energetică proprie cu parametri proprii în cadrul biocîmpului uman (fig.1 zonele 1,2,3,4,5,6,7), care exprimă starea, la care se aplică de asemenea cele arătate anterior pentru întregul sistem viu. Adică, sistemul viu este guvernat şi poate fi analizat după aceleaşi reguli ca fiecare parte a sa-unicitatea sistemelor vii privind astfel şi părţile lor. În afara perturbărilor de biocîmp normale din fig.1, corpul uman sănătos, normal nu mai are alte perturbări; în caz că se sesizează, acestea au drept cauză afecţiuni de natură patogenă, care încep prin perturbări energetice la nivelul matricei energetice a zonei sau organului în cauză. Analizînd cele de mai sus, se observă că utilizînd acest aparat teoretic şi măsurătorile biofizice concrete, asupra unei structuri, determinările stărilor acesteia pentru trecut, prezent sau viitor capătă o bază concretă. Aceasta fiind în cazul cînd structura vie a murit clinic, întrucît o

Tabel nr.1

Nr.	Mărimea rapoartelor (Simbol)	Notaţie	Între 32-39 ani (NORMĂ) Normală	Oboseală	Modificări dela: funcţionale	Măsurate la data seara
0	1	2	3	4	5	6
1	Biocîmp-sistem viu (m^2)	BC/SV	45-44	41	38	42
2	Cronobiocîmp (variaţia)	VBC	0,97-1,02	0,90	0,81	0,95
	Cronobiozona R-Recepţie	VR	"	"	"	"
	Cronobiozona E-Emisie	VE	"	"	"	"
	Cronobiozona P-Protecţie	VP	"	"	"	"
	Cronobiozona S-Supraveghere	VS	"	"	"	0,89(+)
3	Zona-biocîmp	R/BC	0,97-1,02	0,90	0,78	1,00
		E/BC	0,74-0,82	0,69	0,60	0,78
		P/BC	0,37-0,40	0,35	0,30	0,40
		S/BC	0,16-0,18	0,15	0,13	0,16
4	Zonă-sistem viu	R/SV	11,4-11,8	10,7	9,21	11,2
		E/SV	8,45-8,89	7,9	6,82	8,71
		P/SV	4,38-4,62	4,15	3,54	4,52
		S/SV	1,89-1,99	1,76	1,53	1,81

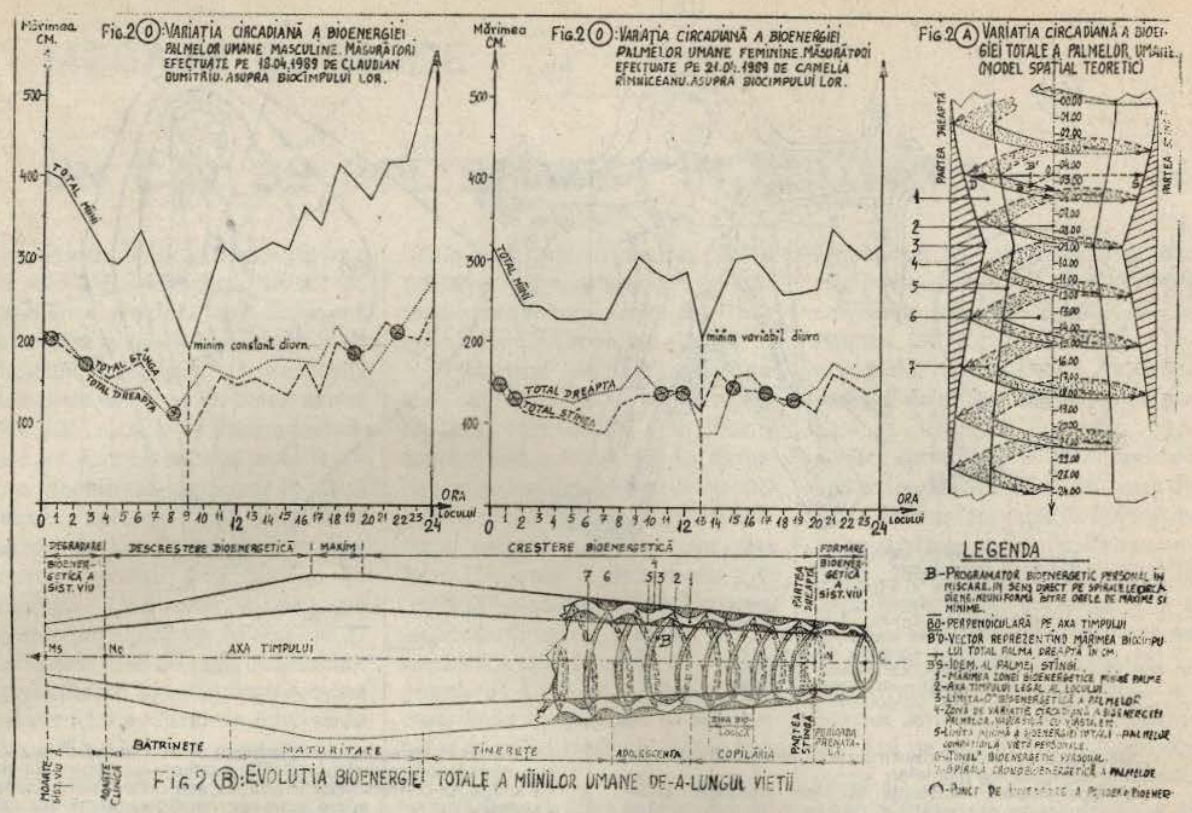
Fig.2 (0): VARIAȚIA CIRCADIANĂ A BIOENERGIEI PALMELOR UMANE MASCULINE. MĂSURĂTORI EFECTUATE PE 18.04.1989 DE CLAUDIAN DUMITRIU. ASUPRA BIOCÎMPULUI LOR.
Mărimea CM.
TOTAL MÎINI
minim constant diurn.
TOTAL STÎNGA
TOTAL DREAPTA
ORA LOCULUI
Fig.2 (0): VARIAȚIA CIRCADIANĂ A BIOENERGIEI PALMELOR UMANE FEMININE. MĂSURĂTORI EFECTUATE PE 21.05.1989 DE CAMELIA RÎMNICEANU. ASUPRA BIOCÎMPULUI LOR.
minim variabil diurn
Fig.2 (A) VARIAȚIA CIRCADIANĂ A BIOENERGIEI TOTALE A PALMELOR UMANE. (MODEL SPAȚIAL TEORETIC)
PARTEA DREAPTĂ
PARTEA STÎNGĂ
DEGRADARE BIOENERGETICĂ A SIST. VIU
DESCREȘTERE BIOENERGETICĂ
MAXIM
CREȘTERE BIOENERGETICĂ
FORMARE BIOENERGETICĂ A SIST. VIU
AXA TIMPULUI
BĂTRÎNEȚE
MATURITATE
TÎNEREȚE
ADOLESCENȚA
COPILĂRIA
PERIOADA PRENATALĂ
MOARTE BIOLOGICĂ
MOARTE CLINICĂ
Fig 2 (B): EVOLUȚIA BIOENERGIEI TOTALE A MÎINILOR UMANE DE-A-LUNGUL VIEȚII
LEGENDA
B-PROGRAMATOR BIOENERGETIC PERSONAL ÎN MIȘCARE. ÎN SENS DIRECT PE SPIRALE LEGEREA BIOENERGOMORFOMĂ ÎNTRE ORELE DE MAXIME ȘI MINIME.
BO-PERPENDICULARĂ PE AXA TIMPULUI
B'D-VECTOR REPREZENTÎND MĂRIMEA BIOCÎMPULUI TOTAL PALMA DREAPTĂ ÎN CM.
B'S-IDEM. AL PALMEI STÎNGI.
1-MĂRIMEA ZONEI BIOENERGETICE MINIME PALME
2-AXA TIMPULUI LEGAL AL LOCULUI
3-LIMITA-O BIOENERGETICĂ A PALMELOR
4-ZONĂ DE VARIAȚIE CIRCADIANĂ A BIOENERGIEI PALMELOR UMANE CU VÎRSTELE
5-LIMITA MINIMĂ A BIOENERGIEI TOTALE A PALMELOR OMENEȘTI PE LÎNGA VIEȚE PERSONALE.
6-TUNEL BIOENERGETIC VÎRSTNIC
7-SPIRALA CRONOBIOENERGETICĂ A PALMELOR
O-PUNCT DE ÎNCEPERE A PROCESELOR BIOENERGETICE

astfel de stare este caracteristică în timp prin anumite mărimi descrescînde ale valorilor din tabelul nr.1, tot astfel cum perioada de gestație este caracterizată pentru foetus de alte mărimi ale acestora.

F- Factorii care influențează un sistem viu pot fi:

1) Pozitivi, favorabili, dacă diferența CBV succesive (cu și fără influența lor) este pozitivă, adică dacă factorul energizează în limetele permise sistemul viu.

2) Negativi, nefavorabili-dacă diferența CBV succesive este negativă.

3) Neutri, indiferenți-dacă diferența CBV succtesive este zero.

În cazul cînd factorul este un alt sistem viu, între cele două sisteme se stabilesc relații de:

1.1. Compatibilitate biologică-diferența CBV pozitivă (similar consonanței).

1.2. Incompatibile biologică-diferența CBV negativă (similar disonanței).

1.3. Indiferență biologică-diferența CBV zero.

Interacțiunea dintre sistemele vii de mai sus se evidențiază și măsoară cu indicatorii radiestezici cunoscuți. Cazurile de la punctele 1.1., 1.2. și 1.3. pot fi unilaterale, bilaterale sau multilaterale, după cum este manifestată, resimțită și măsurată caracteristica de mai sus de către una, ambele sau mai multe persoane (sisteme vii). Din alt punct de vedere, incompatibilitatea biologică este un factor al existenței structurilor vii negativ, nociv, stresant, micșorînd potențialul energetic al acestora, iar compatibilitatea biologică este un factor pozitiv, favorabil, întrucît mărește potențialul energetic, capacitatea de efort, și rezistența structurilor vii implicate.

G- Numeroase experiențe au stabilit că suprafețele structurilor nevii sînt receptive la stările energetice ale sistemelor vii astfel:

1. Pozitiv-cînd CBV succesive au diferența pozitivă, ca și cînd suprafețele structurilor nevii se încarcă cu bioenergia suplimentară în special, a biocîmpurilor care le ating (cu VBC mai mare ca 1).

2. Negativ-cînd la CBV succesive diferența lor este negativă, cînd la suprafața structurilor nevii atinse de biocîmp apar deficite energetice față de starea normală (la atingerea lor de biocîmpuri cu VBC mai mic ca 1).

3. Neinfluiențate-cînd structurile nevii sînt atinse de biocîmpuri cu CBV = 1.

H- S-a considerat că se produce și inversul fenomenului de la pct. G de mai sus, adică și structurile nevii acționează asupra sistemelor vii, în același mod ca și acesta, fapt ce explică influențele pozitive sau negative resimțite și observate de altfel pe care le au anumite locuri, case, etc., asupra sistemelor vii precum și unele tehnici de "ștergere", anihilare a radiațiilor telurice negative implementate, sau a efectelor lor.

Fenomenele de la punctele G și H nu sînt întîmplătoare, nici deosebite întrucît în universul nostru și la alte scări, este cunoscută de mult tendința entropică, constatată și în acest domeniu.

Din acest punct de vedere, structura nevie în sens absolut, este aceeași care nu are bioenergie. Se poate spune că prin contactul temporar cu sistemele vii- în special cu acelea supraenergetizate-acelea nevii capătă temporar puțină viață, proprietăți deosebite, care din experiențe, observații făcute, își manifestă prezența. În lumina celor arătate pînă acum, se poate propune următoarea definiție a biocîmpului: spațiul care înfășoară orice sistem viu în mod permanent, sau structurile nevii în mod temporar (și numai după ce acestea au fost în contact cu biocîmpul unui sistem viu) și în care sistemul viu influențator își extinde și manifestă prezența și unele funcții, activități, proprietăți, caracteristice, variabile în funcție de diferiți factori de influență reciproci existenți în mediul de manifestare.

Considerînd că variația bioenergiei mîinilor umane (biocîmpului) este semnificativă pentru bioenergia sistemului viu și a părților sale, din fig.1 și din analiza diagramei din fig.2 a,2 b și 2 c, bazate pe măsurătorile orare și altele efectuate la număr de bărbați și femei, se constată:

1- Mărimea biocîmpului total al palmelor variază diferit la bărbați și femei astfel:

1.1- Bărbații au mai puține maxime și minime bioenergetice diurne decît femeile (cu 1-2), normal avînd cca 7 maxime și 6 minime/zi.

1.2- Variațiile bioenergetice normale diurne (dintre maxime și minime) la bărbați sînt mai mari decît la femei, astfel: la bărbați ajung la cca 52% din valoarea maximă iar la femei la cca 38% din valoarea maximă, iar în valoarea absolută la femei sînt de cca 3 ori mai mici.

1.3- La bărbații dreptaci, bioenergia totală existentă (vigoarea) la mîna dreaptă este mai mare decît la stînga circa 35% din timp, iar la femei cca 60% din timp.

2- Numărul de inversiuni a bioenergiei maxime între mîna dreaptă și mîna stîngă este mai mare la femei decît la bărbați în stare normală cu cca:

1. La femeile dreptace de 6 ori/zi mîna dreaptă are mai multă energie decît mîna stîngă, iar la bărbații dreptaci de 5 ori/zi.)

3- Creșterea stării de oboseală este caracterizată prin:

3.1- Mărirea numărului de inversiuni a bioenergiei mai mari între mîinile dreaptă și stîngă pe unitatea de timp (peste 9/zi la bărbați și 12/zi la femei indică surmenaj puternic; epuizare).

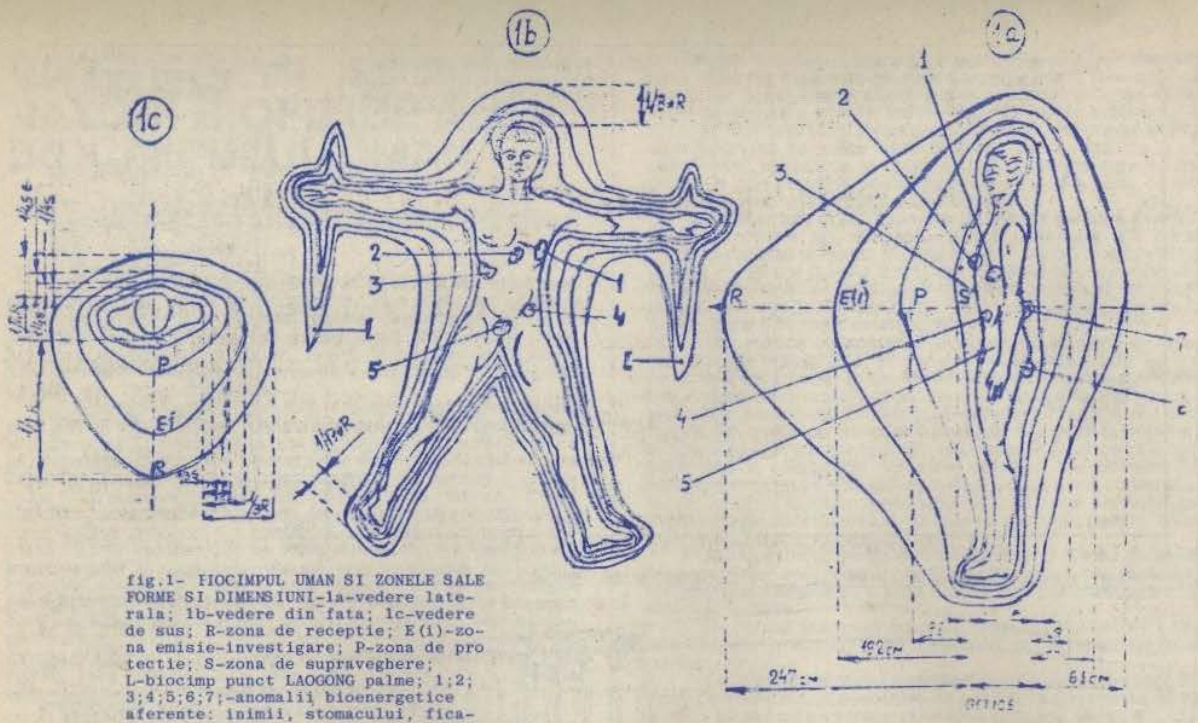

fig.1- FIOCIMPUL UMAN SI ZONELE SALE FORME SI DIMENSIUNI-1a-vedere laterala; 1b-vedere din fata; 1c-vedere de sus; R-zona de receptie; E(i)-zona emisie-investigare; P-zona de protectie; S-zona de supraveghere; L-biocimp punct LAOGONG palme; 1;2;3;4;5;6;7;-anomalii bioenergetice aferente: inimii, stomacului, ficatului, splinei, organelor genitale, rectului, rinichi, normale.

3.2- Scăderea valorilor maxime ale bioenergiei (biocîmpului determinat) totale ale palmelor.

4- Îndemînarea, rezistența la efort prelungit, superioritatea rezultatelor obținute, sînt mai bune la mîna a cărei bioenergie este mai mare.

5- Rezultatele cele mai bune (cu eșecuri myinime) în cursul unei zile se obțin de către mîna care are maximul bioenergetic, în special cînd acest maxim bioenergetic total al unei palme coincide cu maximul bioenergetic al părții anterioare (fața) a palmei.

6- Bioenergia (biocîmpul) părților posterioare ale palmelor (dosul) este de regulă mai mare decît a părților anterioare, constituind "rezerva" energetică a palmei. Excepțiile ("fața" palmei mai energizată decît "dosul" palmei) durează maxim 4 ore/zi în stare normală și scad sub 2 ore la oboseală.

7- Viteza de parcurgere a spiralei timpului biologic în modelul propus în fig.2 b de către "programatorul bioenergetic personal P" este variabilă de-a lungul vieții avînd o mișcare în sens dirtect, cu accelerația variabilă.

8- Timpul biologic personal diferă de timpul local adevărat (t bio ≠ t a) (zi, lună, an); poate fi mai mic, egal sau mai mare ca acesta, axa schimbării datei biologice avînd o mișcare în sensul acelor unui ceasornic.

9- Suma proiecțiilor mărimilor vectorilor biocîmpului momentan al mîinilor pe diametrul stînga-dreapta (fig.2 a) are o variație zilnică, lunară și anuală (biologică) între un minim și un maxim. Ziua biologică este timpul dintre maximul cel mai mare, minimul cel mai mic și următorul maxim cel mai mare.

10- Minimele și maximele biogenetice zilnice, lunare și anuale cresc pînă la maturitatea biologică personală, staționează la maturitatea biologică și apoi descresc pînă la minimele compatibile cu viața sistemului viu. (Ritmurile bioenergetice personale).

11- Unele minime ale biocîmpului (și parametrilor săi) marchează moartea clinică a sistemului viu (parametrii menționați anterior clinici) cu oprirea funcțiilor vitale vieții sistemului viu.

12- Valoarea 0 a stării energetice a structurii fizice și biostructurii unui sistem viu (din teoria biostructurală a acad. Eugen Macovschi) indică dezorganizarea totală a structurilor sistemului viu și încetarea existenței acestuia cu identitatea anterioară.

13- Pe baza ratei de variație zilnică, lunară și anuală (biologică), a mărimii biocîmpului, actuală și aceea minimă compatibilă vieții (determinată statistic în % și în cm-aferente vîrstei) se poate face telegnoza datei decesului clinic și a dispariției identității sale (a sistemului viu) în cazul păstrării condițiilor de existență a acestuia.

14- În stare normală s-a constatat că cel mai mare maxim bioenergetic diurn corespunde cu ora 24.00 a timpului locului, sau aproape de această oră.

15- Volițional sau sub influența unor factori externi, biocîmpul palmelor (sau general)-deci bioenergia-poate fi mărit, micșorat, deplasat în partea opusă sau anulat, un timp mai lung sau mai scurt, oarecare sau determinat. Aceste variații determină și schimbă corespunzător funcțiile biocîmpului sistemului viu, cu atragerea consecințelor favorabile sau defavorabile asupra sistemului viu. Astfel, energizarea sau reenergizarea mîinilor unor specialiști angajați în efectuarea unor operații obositoare de exemplu-ar fi una din aplicațiile pozitive importante ale acestor experiențe și constatări. Reducerea biocîmpului sau anularea lui, în diferite condiții, de anumiți factori externi constituie cauza unor accidente la unele locuri de muncă, a celor rutiere, aeriene sau feroviare, etc., datorită micșorării sau reducerii funcțiilor biocîmpului de către factori negativi, constatări făcute în cazul unor experiențe sau testări în unele cazuri reale.

Utilizarea acestor experiențe, observații și concluzii pentru om și interesele sale vitale, în spiritul preocupărilor actuale și de la noi din țară constituie desigur că acesta este țelul pentru care au fost inițiate.

C.L.C. -Exp. Claudian Dumitriu.

In fig.2 se arată separat diagrama variațiilor bioenergii lor mîinilor umane etc.

ABONAMENTE LA "FRONTIERA PSI"

Doritorii sînt rugați să trimită prin mandat poștal contravaloarea exemplarelor solicitate pe adresa redacției:
BUCUREȘTI, REVISTA FRONTIERA PSI, Căsuța poștală 66-23.
Pentru informații suplimentare se poate apela la telefon 464631.

MESAJE COSMICE

UN CAZ DE POLTERGEIST IN BULGARIA

Printre fenomenele ce stîrnesc nu numai o avalanşă de semne de întrebare ci şi o doză reală de spaimă se numără în special cele definite cu termenul poltergeist. O asemenea întîmplare a avut loc în cursul anului 1989, cînd mediile de informare bulgare au acordat atenţie unui fenomen neobişnuit petrecut în satul Dibici, aproape de localitatea Şumen, în nord-estul ţării vecine. Liniştea aşezării şi a familiei lui Gheorghi Ceaprazov a fost pe neaşteptate tulburată în ziua de 27 decembrie 1988 de nişte evenimente extraordinare, aparent ilogice, avînd în centrul lor pe Teodora, fetiţa sa de 13 ani. Fiind în vizită cu soţia la prieteni, Ceaprazov este alertat de vecinii, săi sosiţi în fugă, care strigau: "Vino repede acasă, se petrece ceva înspăimîntător!" Întors în mare grabă, el găseşte în faţa locuinţei sale o mulţime de săteni, printre care şi pe Teodora, care priveau aiuriţi cum "casa tremura şi se scutura, ca şi cum ar fi fost cutremur de pămînt. Se auzeau zgomote din interior, de obiecte care se spărgeau". Întîmplarea se repetă la 4 ianuarie 1989 şi, periodic, pînă la 16 ianuarie, cînd Teodora pleacă în tabără de iarnă. Cu aceasta, lucrurile revin la normal în satul Dibici. Începînd însă cu 27 ianuarie, cînd fetiţa revine din vacanţă, fenomenele stranii se reiau cu mare frecvenţă pînă la 4 februarie: scaunele din casă cădeau fără să le atingă cineva, farfurii sau obiecte de veselă se mişcau singure, odată chiar şi frigiderul deplasîndu-se fără ajutorul nimănui. Sigur că aşa ceva nu se mai întîmplase la Dibici, dar astfel de fenomene au fost consemnate de nenumărate ori în istorie sub diferite denumiri (spirite zgomotoase, case bîntuite şi, cel mai adesea, poltergeist). Gama de manifestări este mult mai largă, de la mişcarea obiectelor în spaţiu fără intervenţia observabilă a unei forţe exterioare, pînă la producerea unor zgomote în lipsa unei surse identificabile, sau chiar auto-incendieri spontane.

Ziaristul bulgar Nicolas Krastev, care a realizat un amplu reportaj de la faţa locului, ne-o descrie astfel: "Este o fetiţă blondă, simpatică, are o inteligenţă bine dezvoltată pentru vîrsta ei, cu gusturi şi preferinţe caracteristice tinerelor fete între 13–15 ani: îi place moda, este "moartă" după Michael Jackson, colecţionează mărci poştale şi este membră a unei formaţii de dansuri populare". Ceea ce a legat-o oarecum direct de producerea fenomenelor descrise este faptul că Teodora afirmă că putea contacta telepatic entităţi extraterestre şi, cel mai adesea, în aceste momente, se observau fenomene de poltergeist. Bineînţeles că reporterului bulgar nu-i putea scăpa declaraţia fetei referitoare la aceste "întîlniri".

Situaţia s-a deteriorat după 10 aprilie 1989, cînd Teodora a început să aibă sporadic nişte crize ciudate, care i-au îngrijorat pe părinţi. Apelînd la ghicitorii şi vindecătorii cunoscuţi în regiune, ba chiar şi la celebra clarvăzătoare Vanga Dimitrova, nu au rezolvat nimic. Şi atunci s-au adresat medicilor, Teodora fiind internată la Clinica de Psihiatrie din Şumen, unde a fost supusă unor investigaţii amănunţite. Medicul şef al acestei clinici, doctor K. Petrov, declară:

"Ea este realmente normală sub toate aspectele... Teodora e perfect sănătoasă ca spirit şi are reacţii normale".

Revenind acasă, Teodora e considerată de părinţi "aleasa familiei", fiind înconjurată cu multă atenţie.

Directorul şcolii, Ivan Karakalev, martor la unele crize ale fetei, este convins că ea nu simulează. După cum au putut vedea şi acei telespectatori români care vizionau emisiunile vecinilor noştri (22 octombrie 1989), pentru studierea fenomenelor de la Dibici, pe lîngă oamenii de ştiinţă bulgari, a fost invitat şi Valentin Fomenko, cercetător principal la Institutul de Studii Spaţiale din Moscova, care de peste 30 de ani se ocupă de fenomene ce nu-şi găsesc explicaţia. El a petrecut cu colegii săi bulgari un timp în casa Teodorei, în prezenţa ei şi a familiei sale, perioadă în care nu s-au înregistrat deplasări de obiecte. În schimb, au fost auzite şi zgomote ciudate şi imprimate de cercetătorii prezenţi pe un casetofon (zgomote auzite şi de noi în emisiunea "Dobro utro" menţionată). Cu toate cercetările efectuate – atunci, la faţa locului – nu au putut fi depistate sursele acelor zgomote.

Referindu-se la tot ce s-a petrecut la Dibici, cercetătorul V. Fomenko a declarat:

"Ceea ce se petrece în acest sat are o expresie relativ modestă. Au fost doar 10 manifestări de tip poltergeist din cele peste 280 de tipuri înregistrate în lume pînă în prezent. Fetiţa este fără îndoială un "contactor" (adică o persoană capabilă să stabilească un contact cu o civilizaţie ipotetică extraterestră)".

Cercetările în acest caz continuă aşa cum s-a stabilit şi printr-un protocol de colaborare între specialiştii bulgari şi cei sovietici.

Deşi se poate presupune cu mare probabilitate catalizatorul acestor fenomene telekinetice ca fiind chiar fetiţa Teodora, nu avem deocamdată date mai precise privind investigarea acesteia .

Gabriel CONSTANTINESCU
Valeriu NICULESCU

BIORITMICA SI RADIESTEZIE

Variatia diurna a semnalului radiestezic

dr. Irina Predeanu

Detectarea unor surse subterane de apă, identifiarea unor falii active sau punerea în evidenţă a altor "stresuri" tectonice se poate face cu metoda prospecţiei biogeofizice. Instrumentul de lucru folosit în acest caz este indicatorul radiestezic. De la nuiaua de alun a fîntînilor pînă la tipurile modernizate a indicatoarelor în formă de L. Semnalul biogeofizic, concretizat prin mişcarea la un moment dat a indicatorului, se manifestă la o anumită distanţă de sursa bioperturbantă. Pentru anumiţi operatori, această distanţă se modifică în decursul zilei, în funcţie de ora locală.

Distanţa dintre locul unde începe semnalul şi mijlocul sursei a fost notată cu "d". Din numeroase cercetări de teren, s-a determinat variaţia acestui "d" în decursul unei zile şi s-au precizat intervalele utilizabile "în care pot fi realizate măsurători biogeofizice corelabile între ele şi care reprezintă timpul optim diurn pentru executarea măsurătorilor biogeofizice de teren" (Dan Svoronos, 1981). Experienţa de teren şi interpretarea teoretică a rezultatelor, au permis autorului deducţia că nu este posibilă înregistrarea unui semnal în afara unei cauze externe "care modulează, în amplitudine, frecvenţă şi în fază, informaţia biogeofizică primară avînd la origine variaţia stresului tectonic curent". Cauza externă este considerată a fi radiaţia solară şi perturbaţiile meteorologice.

Pe de altă parte, o seamă de experimente şi observaţii au arătat că operatorii posedă o certă percepţie fiziologică a anomaliilor magnetice. Operatorii sensibili au detectat anomalii de 20–30 nT (nanoTesla) în proporţie de 100Ă. (nano = 10^{-9}, Tesla unitate de măsura a unui flux magnetic). În schimb, la anomalii mai mari de 500–600 nT semnalul devine mai slab, sensibilitatea operatorilor prezentînd un efect de saturaţie. S-a dedus astfel că suportul semnalului ar fi modularea cîmpului magnetic total existent, pentru detectarea cu bagheta a unei eterogeneităţi magnetice fiind necesar ca una din componentele ariei perturbatoare să fie în direcţia cîmpului terestru iar intensitatea ei să atingă cel puţin 10 nT (Y. Rocard, 1981).

Cîmpul magnetic terestru are însă o variaţie periodică, cu caracter regulat, considerată fenomenul cel mai important din punctul de vedere al corecţiilor magnetice care sînt necesare în lucrările de prospecţiuni magnetometrice. Este vorba despre variaţia magnetică solară diurnă S (compusă din variaţia calmă S_q şi variaţia de perturbaţie S_D). Variaţia diurnă solară calmă este efectul mişcărilor de mare solară şi termice ale atmosferei şi ionosferei.

Plasma ionosferică în mişcare induce un curent global sub forma unui vîrtej de curenţi, centraţi în fiecare emisferă în jurul latitudinii magnetice de 30º, lîngă meridianul de amiază al locului. În emisfera nordică, curenţii se rotesc în jurul acestui centru (numit focar S_q) în direcţie opusă acelor de ceasornic. În înregistrările geomagnetice, o variaţie Sq tipică la latitudini medii este de circa 20 nT. În

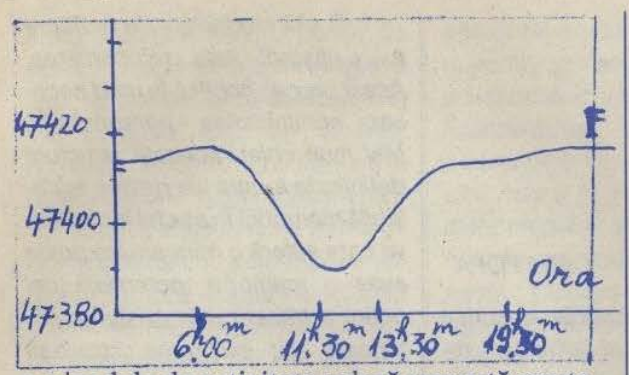

perioadele de activitate solară crescută creşte şi amplitudinea variaţiei S.

Măsurătorile efectuate la Observatorul Geofizic Surlari, în perioada activă din punct de vedere solar şi geomagnetic a anului 1980, au indicat valori de 35–38 nT pentru variaţia diurnă solară din timpul verii (A. Soare et al., 1983). Minimul principal al cîmpului geomagnetic total (componenta F) este situat în jurul orei 12 timp local (în timpul verii, minimul apare mai devreme, la aproximativ ora 11 şi jumătate).

În figura 1 este reprezentată variaţia diurnă a componentei F a cîmpului geomagnetic, în anul 1980, la Observatorul Geofizic Surlari iar figura 2 relevă graficul variaţiei diurne a parametrului biogeofizic "d" pe teri-

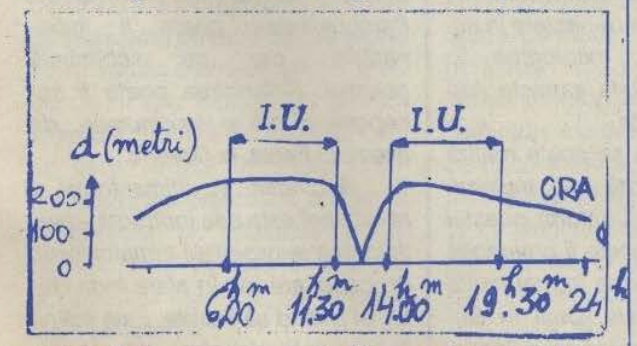

toriul ţării noastre, cu indicarea intervalelor I.U. utilizabile în detecţia biogeofizică.

O altă variaţie diurnă a fost remarcată în pulsaţiile geomagnetice înregistrate la sol. Studii statistice ale caracteristicilor de polarizare ale acestora au stabilit că rotaţia elipsei de polarizare orizontală a variaţiilor magnetice cvasi-monocromatice (cu frecvenţe de circa 5 mHz) are un sens preferenţial înainte de amiaza locală şi alt sens după amiază. La latitudini mai mici de 60º unda de polarizare a pulsaţiilor de lungă perioadă (perioade mai mari sau egale cu 100 secunde) tinde să fie spre stînga (vectorul de perturbaţie transversal se roteşte în sens invers acelor de ceasornic, privind în lungul liniei de cîmp) în orele de dimineaţă, înainte de prînzul local şi spre dreapta după amiaza, pînă la aproximativ ora 21 timp local.

Concluziile corepunzătoare datelor expuse anterior pot fi următoarele:

1. Scăderea rapidă a parametrului "d" în decursul unei zile, pînă la anularea lui de la ora 12 şi jumătate (timp local), are loc în intervalul de timp învecinat minimului principal al variaţiei diurne a cîmpului geomagnetic, în apropierea momentului de timp cînd se schimbă semnul variaţiei cîmpului geomagnetic precum şi sensul de rotaţie al elipsei de polarizare a pulsaţiilor geomagnetice cu perioadă egală sau mai mare de 100 secunde.

2. Cauza externă care modulează informaţia emisă de sursa tectonică şi receptată de operator are probabil o componentă magnetică, în intervalele de timp de "reorganizare" a cîmpului magnetic terestru modularea semnalului fiind perturbată. Menţionăm şi faptul că sub ecuatorul magnetic (unde componenta verticală a cîmpului geomagnetic se anulează) nu s-a putut practica detecţia biogeofizică: operatorii europeni şi-au pierdut reacţiile iar localnicii (din Bolivia şi Sierra Leone, de exemplu) nu au această capacitate (Y. Rocard, 1984).

C. G. JUNG SI ARHETIPUL RE-NASTERII

- RECONSIDERARI-

OANA POPA

"Să ştii că există cu adevărat ceva de nepătruns pentru noi, care se manifestă ca o înţelepciune supremă şi ca o frumuseţe neasemuită, pe care mijloacele noastre modeste le pot percepe numai în cele mai primitive forme; această cunoaştere, acest sentiment se află în centrul adevăratei religiozităţi. În acest sens, dar numai în acest sens, aparţin şi eu oamenilor profund religioşi."

(Albert Einstein, What I Believe)

Problema ştiinţă – religie a constituit poate una dintre cele mai constante dispute ale secolului nostru. Printre oamenii de ştiinţă care au încercat stabilirea unei balanţe între cele două concepte se numără şi cunoscutul psihanalist elveţian Carl Gustav Jung.

Preocupat încă de la debutul carierei sale de substratul psihologic al fenomenelor paranormale şi de reflectarea lor în credinţele religioase ale popoarelor, incursiunea lui Jung s-a cristalizat o dată cu consolidarea teoriilor sale privitoare la arhetip şi la corelativul acestuia, inconştientul colectiv. Originile celor doi termeni apar într-o publicaţie mai timpurie a sa în care descrie fanteziile unui medium isteric, intitulată Despre psihologia şi patologia fenomenelor aşa-zis oculte. Apoi cele două concepte au fost reformulate în capitolul nouă al Operelor complete, consacrat în întregime arhetipului.

Printre arhetipurile descrise aici se numără şi arhetipul renaştere şi spirit. Ideile sale, izvorîte din credinţa că imaginile unui trecut foarte îndepărtat se transmit ereditar fiind stocate în inconştientul colectiv (strat al inconştientului care conţine imagini primordiale moştenite de la generaţiile anterioare), al cărui conţinut îl constituie arhetipul, l-au determinat să încerce dezlegarea misterelor ascunse în Coran, Biblie şi unele scrieri ale lumii antice (Homerica). Toate acestea împreună cu proprii-le sale experienţe în precogniţie şi clarviziune ar putea constitui începutul unei posibile explicaţii a perturbării psihicului în timp şi spaţiu, independent de starea de conştienţă individuală. În demersul acestei explicaţii oferite de Jung este necesară definirea mai întîi a conceptului re-naştere în accepţiunile sale mitologice în funcţie de diferitele aspecte psihologice implicate.

Re-naşterea se poate realiza prin metempsihoză sau transmigraţia sufletului. Conform acestei concepţii, viaţa poate fi prelungită în timp prin trecerea în mai multe existenţe corporale. Deşi în Budism această doctrină are o importanţă particulară – Buddha a exprimat o secvenţă foarte lungă a unor asemenea re-naşteri – nu se face precizarea dacă este sau nu asigurată o continuitate a personalităţii. Se menţionează că ar fi posibilă continuitatea destinului (Karma).

O altă modalitate de realizare a re-naşterii este reîncarnarea. Acest proces implică în mod necesar continuitatea personalităţii. Mai mult chiar, această structură definitorie a unui ins devine accesibilă memoriei în aşa fel încît cineva care suferă o reîncarnare poate avea o memorie (potenţială cel puţin) a trecerii prin existenţe anterioare cu păstrarea structurii ego-ului.

A treia modalitate este resurecţia. Ea înseamnă reabilitarea existenţei umane după moarte. Deosebirea de celelalte forme ale re-naşterii constă în faptul că aici are loc o transformare esenţială a personalităţii sau cel puţin a condiţiilor generale de existenţă, persoana găsindu-se fie într-un corp altfel constituit, fie într-un loc cu totul nou. Resurecţia poate presupune din punct de vedere creştin un corp carnal, iar în alte religii, unul spiritual (corpus glorificationis).

Reînnoirea, o altă formă a renaşterii îşi acoperă aria şi sensul cu un derivat din latină – renovatio. Ea se referă la re-naştere în cadrul duratei medii de viaţă a individului. Personalitatea poate fi îmbunătăţită, dar nu schimbată esenţial. Reînnoirea poate fi acceptată şi ca o tranmutaţie, de exemplu Faust, la Goethe.

A cincea, şi ultima formă a re-naşterii este cea indirectă – participarea la procesul transformării. Procesul are loc în afara individului, el putînd să-l simtă. Este întîlnit în misterele eleusine – Homerica, unde în urma, probabil unei asemenea experienţe un epitaf ne spune că zeii au dat oamenilor moartea nu ca un blestem ci ca o binecuvîntare.

Reiese clar că re-naşterea nu este un proces observabil, fiind întrutotul, dincolo de simţurile co-

mune. E un fenomen pur psihic. Se poate înțelege că vechile religii au ținut să sugereze că psihicul, cel mai complex fenomen al vieții umane, posedă forțe pe care nu le putem supune voinței conștiente.

Stările trăite în urma re-nașterii sînt corelate cu cele experimentate în hipnoza adîncă atunci cînd au loc reactualizări ale unor imagini din altă existență. Și s-ar mai putea crede, afirmă Jung, că aceste imagin ar fi de fapt ale strămoșilor noștri; stocate în inconștient ele revin la prezent numai în condiții speciale: hipnoză, vis, viziuni, halucinații, ipoteză exemplificată de Jung prin misticismul islamic, une Khidr joacă un rol important. El apare în Sura a 18–a a Coranului, intitulată Peștera, și se referă la misterul re-nașterii. Peștera reprezintă locul în care cineva este închis cu scopul de a fi reînnoit. Conform Coranului, cei șapte tineri care au intrat în peșteră au căzut într-un somn adînc de 309 ani, iar cînd s-au trezit erau ca și reîntineriți. Legenda are următoarea interpretare: oricine intră în această peșteră (peșteră pe care fiecare din noi o are în sine sau în negura ce se așterne dincolo de conștient) se va vedea antrenat într-un proces, la început inconștient de transformare. Intuiția imortalității care se face simțită în timpul transformării este conectată cu natura atemporale și aspațială a inconștientului. Dovada empirică a acestui fapt este apariția fenomenelor telepatice.

Sentimentul extinderii în timp și spațiu este, în accepțiunea aceluiași autor, comun telepatiei. Desigur, există mai multe păreri care tind să minimalizeze aceste explicații decît cele care o iau drept posibile. Și acest lucru pentru că una dintre "regulile de aur" ale cercetării științifice este să-și ia un obiect de studiu care să poată fi descris cu enunțuri valide (în acest context, valid înseamnă verificat de fapte). A intra în substanța a ceea ce a fost observat este posibil numai în științele care au în afară un punct arhimedian. În psihologie un asemenea punct nu există, "psihicul poate fi observat numai de psihic". Deci a cunoaște "substanța de structură" a psihicului este deocamdată un fapt inaccesibil. Dar faptul acesta nu înseamnă inexistența credibilității, a convingerilor și experiențelor certe, a căror descripție nu înlătură de fel validitatea. Ceea ce lipsește psihologiei, și mai ales parapsihologiei, este tocmai explicarea lor pur științifică.

Al doilea concept abordat de Jung, este spiritul.El poate fi definit ca o substanț ă imaterială, o formă de existenț ă supremă denumită Dumnezeu. Această imagine poate fi vehiculul vieții în sine. În contradicție cu această credință stă antiteza spirit – natură, în care primul termen se referă la ceva supranatural, dar nu de formă imaterială. Spinoza, de exemplu, îi atribuie spiritului consistența unei substanțe unice. De multe ori spiritul este indentificat cu psihicul. Wilhelm Wundt spunea despre spirit că este "existența interioară independentă de oricare altă experiență externă". În fine, spiritul mai este indentificat și cu noțiunea de fantomă, apariție. (Geist, în germană, le acoperă pe amîndouă).

După Jung, spiritul poate fi identificat cu inconștientul, locul unde se petrec fenomenele așa-zis "oculte". Să aibă, deci, fenomenele paranormale rădăcini în inconștient? Să fie ele prea puț in puternice pentru a penetra în conștient? Manifestările psihice ale spiritului indică faptul că ele sînt de natură arhetipală. Imaginea spiritului apărută în vis aparține grupului de imagini primordiale din arhitectura psihicului. Tot Jung susține că dacă o viziune sau un vis este interpretat ca fiind o simplă halucinație, nu acest lucru este important, ci faptul că el reprezintă un fenomen psihic spontan, independent de voință și care "pentru noi, ca cercetători, ar putea fi îndeajuns". Trebuie și aici amintit, cu tot regretul, că interpretările fenomenelor paranormale de-a lungul istoriei (fie că au fost pozitive sau negative) au fost reduse la propoziții normale și calificate drept exagerări. Dar, se întreabă Jung, ne întrebăm și noi, sînt convingerile unanime ale trecutului simple și reale exagerări?

Dar noi continuăm să susținem că achizițiile culturale nu au fost zadarnice, că generațiile anterioare nu au exagerat și că omul, prin progresul științific și tehnologic va reuși în cele din urmă să înțeleagă, să explice. De fapt, spiritul poate fi ceva bun și să depindă numai de noi transformarea lui în ceva rău, pentru că, zice tot Jung, "Cel mai mare păcat al omului este INCONȘTIENTUL". Și totuși, el ne-ar putea deschide o nouă frontieră spre mult rîvnita cunoaștere.

PREZENTARE GRAFICĂ:
EUGEN MAȚOTĂ

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
HORIA COCEI

ELECTROPROIECT S.A.

CIMPUL RADIESTEZIC OBIECTIVARE PRIN METODE BIOLOGICE

dr. DUMITRU BĂDILĂ

În numărul trecut am încercat să inducem atenţia cititorilor asupra cercetărilor româneşti de biolocaţie şi radiestezie. În acest articol vom enunţa opinii despre cercetările noastre asupra undelor emise, asupra naturii lor, pentru a afla ce anume ne permite să descoperim zăcăminte, falii etc.

Investigările în biolocaţie au demonstrat că orice presiune, tracţiune ori torsionare a unei structuri, fără a se depăşi elasticitatea materialului, permite detectarea acestei structuri folosind metode radiestezice.

Considerînd că această detecţie este datorată emisiei unui cîmp ce este apoi recepţionat de organismul uman şi pus în evidenţă cu ajutorul unor dispozitive indicatoare, îl putem denumi cîmp radiestezic(C.R).

La rîndul lor, semnalul generat de o structură a fost denumit semnal radiestezic(S.R.) iar structurile ce emit semnal după acest principiu, au primit numele de generatoare de S.R. (G.S.R.). Cel mai simplu G.S.R. este un şurub pe care se strîng una sau mai multe piuliţe apărînd la acest nivel forţe de compresie, elongaţie, torsiune.

Întrucît literatura radiestezică consemnează efecte negative ale C.R. asupra materiei vii, s-a trecut la experienţe cu ajutorul bacteriilor prin care să se pună în evidenţă C.R. cît mai uşor şi cu reproductibilitatea cît mai bună.

Prima experienţă prin care autorul a pus în evidenţă C.R. a fost următoarea: într-o serie de eprubete cu mediu de creştere se inoculează cantităţi de germeni în diluţii progresive.

- se lasă la termostat 24 ore sub influenţa unui G.S.R.

- se însămînţează pe geloză şi după 24 ore se numără coloniile crescute.

Se constată o scădere a indicelui de creştere a bacteriilor faţă de martor cu 50%.

Următorul pas a fost vizualizarea acestui cîmp urmărindu-se de asemenea ca experimentele să fie mai uşor de realizat şi cu reproductibilitate cît mai mare.

Pentru aceasta s-au folosit G.S.R.-uri cu forţă de strîngere reglată cu cheia dinamometrică astfel:

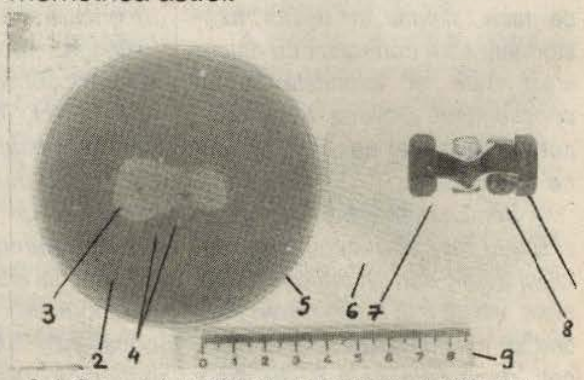

1-G.S.R. ; 2-mediu; 3-cultură de stafilococ; 4- colonii izolate rezistente la C.R.;5-cutie Petri ; 6-capac cutie Petri;7-fantă;8-bandă de fixare a G.S.R.;9-riglă de măsură.

Figura 1

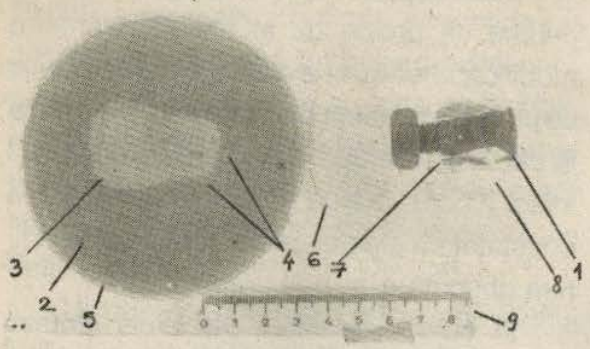

Aceleaşi notaţii ca în fig.1

a) s-au folosit şuruburi M.10 cu lungimea de 37 mm

b) pentru a avea aceiaşi masă pe toate cele trei şuruburi au fost montate 3 piuliţe.

c) primul generator G.S.R. are o piuliţă strînsă la 5 daN şi două piuliţe nestrînse libere pe filet, al doilea G.S.R. are două piuliţe strînse cu 5 daN fiecare iar al treilea G.S.R. 3 piuliţe strînse.

Generatoarele au fost situate pe capacele cutiilor Petri (din plastic cu diametrul de 90 mm. şi înălţimea cu capac 16 mm) şi fixate prin benzi adezive transparente pe marginile fantelor, tăiate în capac cu dimensiunile 18/34 mm.

Ca element sensibil al C.R. s-a folosit cultura de stafilococ auriu hemolitic (cultură Institut Cantacuzino 13204), în următoarea manieră:

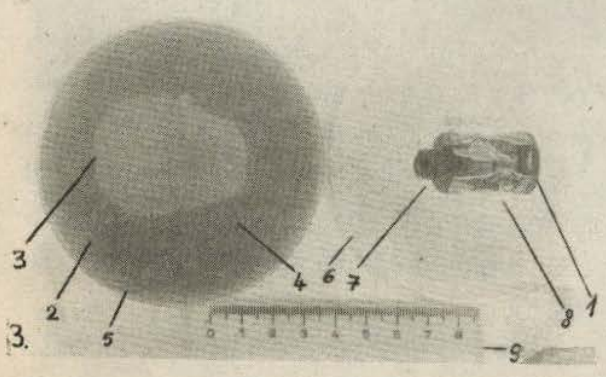

Aceleaşi notaţii ca în fig.1

Cu ajutorul unei anse sterile se prelevează din cultura de referinţă un inocul care se introduce în termostat la 37ºC. Se toarnă geloză simplă în cutiile Petri sterile încît distanţa de la suprafaţa mediului la partea superioară a capacului să fie aproximativ 6 mm.

După 3 ore, cînd mediul (bulion simplu) se tulbură datorită creşterii germenului (transmisia luminii prin eprubetă să scadă de două ori mai mult), se însămînţează uniform pe geloză simplă cu ajutorul unui tampon (tehnica de la antibiogramă).

Se introduc la termostat la 43±1ºC şi se aşteaptă 24 ore cînd se pot citi rezultatele. Împreună cu cutiile Petri avînd G.S.R.-uri se însămînţează folosind aceeaşi cultură, aceeaşi tehnică şi un martor pentru a putea controla dacă nu există o greşeală de însămînţare. Este indicat ca cele 3 cutii cu G.S.R.-uri să fie cît mai depărtate pentru a se evita influenţările reciproce. Rezultatele au fost consemnate în fotografiile:

Foto 1 - 1 G.S.R. 1, 2 - mediu, 3 - cultură de stafilococ, 4 - colonii izolate rezistente la C.R., 5 - cutie Petri, 6 - capac cutie Petri, 7 - fantă, 8 - bandă de fixare a G.S.R., 9 - riglă de măsură.

În foto 2 şi 3 se păstrează aceeaşi notaţie la 1 fiind G.S.R.2 în foto 2 şi G.S.R.3 în foto 3.

În foto 4 este redat martorul care prezintă o creştere continuă.

Analizînd primele 3 fotografii, se observă o zonă centrală unde creşterea culturii este maximă (continuă) şi o zonă periferică în care au crescut numai colonii izolate rezistente la C.R. Zona centrală are suprafaţă crescătoare pornind de la foto 1

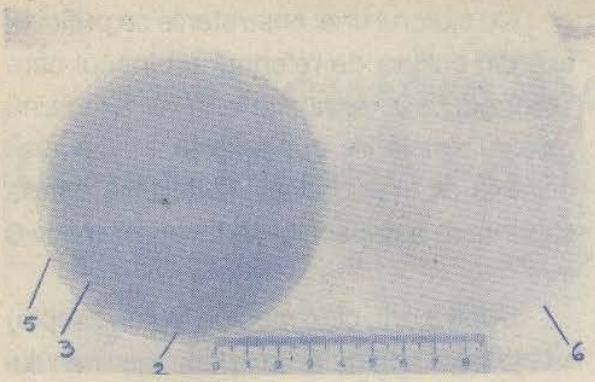

Figura 4

pînă la foto 3 aşa cum şi forţa de strîngere este crescătoare de la G.S.R. 1 (5 daN) la G.S.R. 3 (15 daN) existînd o creştere proporţională cu forţa de strîngere. Se mai observă că cele 3 zone de creştere sînt asimetrice avînd o suprafaţă mărită în direcţia vîrfului şurubului, direcţie în care datorită strîngerii piuliţei s-a exercitat elongaţia.

Toate cutiile Petri fiind însămînţate în acelaşi timp, de aceeaşi persoană, folosind aceeaşi tehnică cu aceeaşi temperatură de incubare, (singurul parametru care a variat fiind forţa de strîngere diferită la cele 3 G.S.R.-uri) permit o singură explicaţie

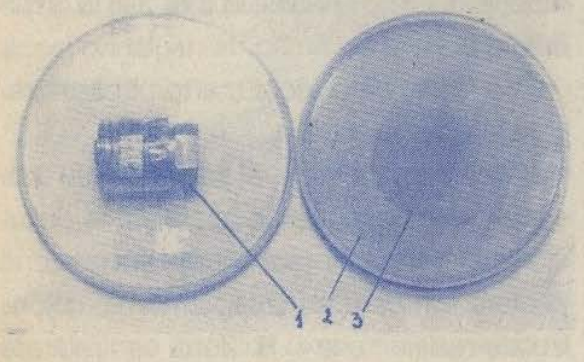

Figura 5

posibilă pentru cele 3 imagini diferite şi anume că provin de la acest parametru modificat. Pentru a exclude orice supoziţie cu privire la un efect datorat fantei practicată în capac s-a refăcut experienţa cu capacul intact (G.S.R.-ul fiind situat pe capac) şi s-a constatat că efectul se menţine însă imaginea obţinută este mai puţin clară.

În cursul cercetării s-a emis ipoteza unui cîmp magnetic care ar lua naştere prin torsionarea materialului feromagnetic.

Pentru a putea confirma sau infirma această ipoteză s-au construit 2 G.S.R.-uri din alamă (aliaj paramagnetic) şi teflon (polimer sintetic). Forţa de strîngere nu a fost

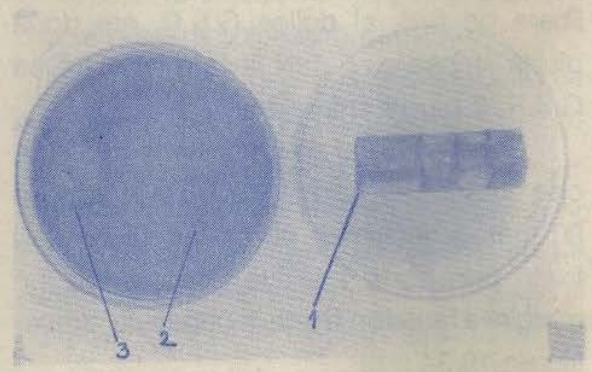

Figura 6

reglată dinamometric, s-a urmărit doar să nu se depăşească elasticitatea materialului.

S-au obţinut rezultate consemnate în foto 5 şi 6 în care se menţin notaţiile anterioare în foto 5 fiind G.S.R. de alamă, iar în foto 6 G.S.R. de teflon. Se infirmă astfel ipoteza cîmpului magnetic şi se demonstrează că efectul nu depinde de natura materialului.

Printr-o altă experienţă mai laborioasă s-a pus în evidenţă modificarea vitezei de

sedimentare a hematiilor sub influenţa C.R. Pentru a se putea confirma sau infirma o posibilă modificare a cîmpului gravitaţional, s-au folosit G.S.R.-urile cu forţa de strîngere cea mai mare iar ca detector un gravimetru Sharpe cu o sensibilitate de $10^{-7} m/s^2$. Nu s-au constatat modificări care să fie detectabile.

Ultima ipoteză emisă a fost cea a unui cîmp acustic. Teoretic, este posibil şi normal să se producă vibraţii ale materialului în procesul de strîngere, prin comprimarea moleculelor dar este foarte puţin probabil ca aceste vibraţii să-şi menţină în timp aceeaşi intensitate şi să fie capabile chiar după 6 luni de la strîngere, să producă efectul amintit asupra coloniilor de bacterii.

Pentru a putea elimina şi această ipoteză am testat G.S.R.-urile cu ajutorul unui detector de vibraţii, produs la Institutul Politehnic, cu o sensibilitate foarte mare şi cu un domeniu de frecvenţe de la infrasunete pînă la ultrasunete.

Nu s-au constatat vibraţii detectabile cu ajutorul acestui aparat.

Ipoteza unui cîmp electric a fost eliminată de la început deoarece chiar dacă prin strîngere ar fi apărut sarcini electrice acestea s-ar fi distribuit uniform în metalul şuruburilor.

Un cîmp radioactiv care să ia naştere prin strîngerea unui şurub este o ipoteză cel puţin fantezistă fiindcă intră în contradicţie cu tot ceea ce se ştie pînă în prezent despre radioactivitate.

În concluzie, C.R. nu poate fi asimilat cu nici unul din cîmpurile cunoscute putîndu-se considera fie o nouă formă de energie fie o manifestare necunoscută a unui cîmp cunoscut.

EMMANOIL SWEDENBORG IN DIALOG CU INGERII

Marele om de ştiinţă suedez al cărui nume real era Swedberg a fost poate unicul pămîntean ce a scris despre mistică şi vizionarism peste 20 de lucrări, al căror conţinut captivează şi azi atenţia noastră. Denunţînd banalităţile, asimilînd noblețea cercetării pragmatice cu cea a spiritualului, opera lui însumează mai mult de cincizeci de volume, de o rară diversitate şi de un larg interes. Voinţa acestui spirit distins de a-şi ornamenta lamura vieţii pămînteşti cu fapte dintre cele mai dense, ne apare după mai bine de două secole, răsfrîntă în mirajul unor oglinzi tainice, în care parcă murmură puteri vii de relexie şi refracţie, venite din necunoscute lumi paralele. Traiectoria existenţială a acestui om de ştiinţă s-a întregit an de an nu numai prin bucuriile şi frămîntările trăirilor cotidiene ci şi printr-o ciudată "deportare" a cugetului dincolo de logic şi real, dincolo de ontologic – în ireal şi metafizic, acolo unde se ţes esenţa semnificaţiilor şi sensurilor Universului. Puţini oameni de ştiinţă au fost atît de atraşi de rîvna de a străbate Cosmosul, de delirul ajungerii pe tărîmul îngerilor şi pe cel al infernului ca neobositul căutător suedez al pluridimensiunii infinitului. Detaşarea de realităţile acestei lumi, o perioadă neîntîlnit de lungă, 27 de ani, aproape toată senectutea, întoarcerile înlăuntrul său, au fost aşa de mult tălăzuite încît după moartea lui survenită în 1772, s-a spus că viziunile sale nu au fost autentice, că ele se pot considera mai degrabă halucinaţii.

Privind lucrurile cu ajutorul argumentelor medicinii de azi, e limpede că acest mare savant nu a suferit nici de halucinaţii auditive, nici vizuale, nici hipnagogice, nici metabolice şi nici de altă natură ci pur şi simplu a fost dotat cu o dimensiune spirituală majoră, cu un intelect sănătos şi lucid, care i-au dat şansa să devină academician, să primească titlul de nobil, să fie considerat precursor al lui Dalton şi Berzelius, să fie acceptat ca întemeietor al cristalografiei, etc. Dar mai ales i-au deschis ochii minţii nu numai pentru a privi pe fereastra cerului ci cu deosebire pentru a putea distinge bine o parte din alcătuirile lui, din plinătatea lui, să înţeleagă multe din perfecţiunile şi tainele înaltului. Nici un bolnav halucinat nu şi-a descris vedeniile cu atît de multă logică şi cu atîtea detalii încît el însuşi să constate că e nevoie să întocmească, pentru cititori, o postfaţă drept dicţionar explicativ: "index verborum nominum et rerum" – indicator al verbelor, numelor şi lucrurilor. Nici un ins căzut în maladia halucinaţiei nu a construit pentru posteritate în clişee atît de exacte imagini ale lumii de dincolo, dialoguri aproape umane cu îngerii, descrieri a ceea ce a văzut şi a ceea ce a auzit în timpul celor 13 călătorii în cer, imagini de o deosebită originalitate care au dus la naşterea unei grupări de adepţi de mai multe milioane de oameni şi care a durat mai mult de un secol după moartea lui.

Psihotronica de azi denumeşte acest fel de călătorii, aceste migraţii extracorporale "proiecţii astrale", "voiaje astrale", "out of the body experiences" (O.B.E.), "travelling clarvoyance", etc. Bibliotecile lumii cuprind multe lucrări în care se relatează despre astfel de incursiuni, începînd cu reprezentările picturale egiptene ale lui "KHA" presupus a fi un "DUBLU" al corpului uman pe care faraonii şi poporul lor l-au închipuit sub forma unei păsări ce părăseşte trupul odată cu moartea biologică. Acest "dublu" al corpului fizic al oamenilor nu a fost observat numai de egipteni. Aria de răspîndire lingvistică, cel puţin este foarte vastă. Vechii greci îl denumeau "EIDOLON". La tibetani "KHA"-ua fost înţeles ca un "corp radiant". Germanii i-au daruit o acoperire onomastică foarte sonoră: "DOPPELGÄNGER" iar norvegienii i-au spus "VERDOGER" în vreme ce cercetătorul rus Ianuşin i-a consacrat termenul de "bioenergie".

Indianul Yogi Ramacharaka îşi conceptualizează "acest corp astral" ca fiind o copie exactă a corpului fizic, compus dintr-o materie foarte fină. În Biblie acest voiaj astral nu a trecut dincolo de cel de al treilea cer, deşi întîlnim opinii despre ele atît la apostolii Petru şi Pavel cît şi la Sfînta Tereza.

În timpuri mai apropiate de noi găsim documente scrise din ce în ce mai pline de consistenţă ştiinţifică de la lucrarea geologului Robert Crookal, extinsă pe şase volume intitulate "Tehnicile proiecţiei astrale", "Studiul şi practica proiecţiei astrale", etc pînă la cercetările de laborator ale lui Herbert Hoffman şi ale multor altora. Hoffman a folosit celebrul narcotic LSD pentru ca "eul lui să fie suspendat în spaţiu." Pierzîndu-şi o seamă de date din totalul celor primordiale de o uriaşă importanţă pentru viaţa spirituală, omul modern e mult mai modest în cunoaşterea acestor fenomene. Epocile vechi au un volum superior de astfel de conotaţii. Convingătoare, de pildă, sînt toate viziunile profeţilor din care mai mult de 330 s-au împlinit prin viaţa şi faptele lui Isus Cristos. După înălţarea Mîntui-

torului, în secolul al şaselea avem şi viziunule Sfîntului Ioan Scărarul, care ne-a dezvăluit celor 30 de trepte ce ajută oamenii să ajungă la înţelegerea şi cunoaşterea lui D-zeu, începînd cu primele trei virtuţi teologice: credinţa, speranţa şi dragostea şi continuînd cu răbdarea, mila, smerenia, hărnicia, neprihănirea, cumpătarea etc., însumate în cunoscuta lucrare intitulată "Scara", titlu ce sugerează urcuşul spre desăvîrşirea morală a fiecăruia dintre noi. Semnalări asupra existenţei acestui gen de călătorii ale sufletului nostru au fost încredinţate hîrtiei şi tiparului în toate veacurile şi nu pentru a depărta autorii de sinea lor ci mai ales pentru a-i coborî în fiinţa lor intimă. Ne îngăduim să amintim lucrarea medicului francez BriÈrre de Boismont publicată în anul 1845 intitulată "Istoria raţională a apariţiilor, a viziunilor, a viselor, a extazelor şi a magnetismului", considerată operă capitală din toate cele alte 14 tratate de medicină ale acestui prodigios medic, născut la Rouen.

În aceeaşi măsură merită a fi menţionate şi viziunile filozofului francez Nicolas de Malebranche intrat în Congregaţia Oratoriului înfiinţată la Paris în 1611 tocmai pentru a putea medita, pentru a se putea însingura, fapt ce la făcut să-şi încununeze viaţa cu opere celebre ca "Tratatul de Morală", "Meditaţii creştine şi metafizice" dar mai cu seamă "Cercetări asupra adevărului", etc.

Pentru grija cuvenită pe care o datorăm cititorului scoatem la iveală şi voiajul astral mai recent al amiralului Byrd în perioada de explorări la Polul Sud.

Noianul de documente, întîmplări povestite, scrieri, ritualuri, etc fiind neîndoielnic aproape impresionant avem toate motivele să credem că viziunile lui Swedenborg nu au fost nici halucinaţii şi nici simple utopii. Dimpotrivă, au fost reproduceri fidele. Imagini reale din alte lumi. Certitudini din Universul certitudinilor. Sînt pilde pentru ca noi cei de azi să putem integra percepţia noastră în sensul "arcanelor" cerului despre care vorbise marele mistic suedez în una din principalele sale, opere "Arcana cerească a Sfintei Scripturi". În limba latină, limbă în care acest original vizionar a scris foarte multe din operele sale substantivul ARCANUS însemna, taină, secret. Explicaţia cea mai competentă a acestui cuvînt folosit de copărtaşul lui Herschel la onoarea de a fi stabilit poziţia soarelui în Calea Lactee a dat-o autorul Comediei umane, Balzac. Izvorul sensului acestui substantiv pare a fi decifrat de marele scriitor francez în statornicele ascunzişuri divine. El susţine următoarele: "legătura dintre cele mai mici parcele ale materiei şi ceruri este ceea ce constituie o "arcană" al lui Swedenborg.

Dacă după moartea omului de ştiinţă suedez s-au găsit interpreţi ce au contestat autenticitatea viziunilor acestui mare iniţiat în schimb în timpul vieţii Swedenborg s-a bucurat pretutindeni de stimă, simpatie şi chiar de un fel de slavă atît în ţara natală cît şi în Anglia, Italia, Olanda, Rusia etc. Astfel devine membru al Academiei din Petersburg, în 1734 şi i se publică lucrări în mai toate metropolele europene de atunci de la Academia din Paris pînă la editurile din Dresda, Utrecht, Amsterdam, Haye, Leipzig, Oxford etc.

Viaţa acestui spirit elevat a fost un perpetuu paralelism. Cer, pămînt. Spirit, materie. Dualităţi pe care Swedenborg le analizează cu o iluminare aparte, înfruntînd materia cu spiritul şi cumpănind fluxul iradiant al spiritului cu materialitatea lumii. Structura materiei, a focului dar şi starea eterată, diamantină a sufletului îl cheamă mereu, îl îndeamnă să le descopere însuşirile, să le zărească malurile, să le schiţeze forţele, energia, valoarea, existenţialitatea vizibilă şi invizibilă. După naşterea sa la 29 ianuarie 1688, primii ani îi petrece la Stockholm. Aici are loc începutul perioadei formative a vieţii sale sub îndrumarea directă a tatălui, profesorul de Teologie Jesper Swedberb. După încheierea primului ciclu educaţionale trimis la Uppsala, unde îşi dă doctoratul în Filozofie, ştiinţă ce îngloba în acea vreme în mod obligatoriu matematica, fizica şi metafizica. Este perioada tinereţii sale înaripate. A zilelor romantice. A dimineţilor proaspete, vrednice de izbînzi ale cugetului, şi ale sufletului. Este perioada în care discuta foarte mult cu toţi ecleziaştii ce vizitau casa părinţilor săi, cărora le spunea adesea cu sinceritate deplină: "bunăvoinţa şi mila sînt viaţa credinţei".

Lucrarea de mare erudiţie - diploma de doctor în filozofie - îi deschide orizonturi nu numai în domeniul pe care îl numim azi parapsihologie ci şi în ştiinţele naturale, construcţii, beletristică, etc. Sufletul său se apleacă cu aprindere şi rîvnă chiar şi asupra unor creaţii umoristice. Începînd din 1710 întreprinde o călătorie de patru ani în Europa la Gìteborg, Oxford, Londra, Paris, Versailles, Utrecht, Leipzig. Paralel cu adîncirea studiului matematicii, învaţă şi limbile vechi, astfel că la întoarcerea lui Carol al XII-lea dintr-o bătălie victorioasă împotriva turcilor, pronunţă în faţa acestuia un discurs de felicitare în limba latină în aşa fel încît din inflexiunile cuvintelor, ca dintr-o fîntînă cu ape limpezi şi binefăcătoare, ţîşneau marile ecouri ale strălucitei spiritualităţi a gintei latine. A fost perioada în care mintea lui a analizat cu minutie podoabele rigorilor dar şi ale bucuriilor vieţii. În acele zile, publică

epigrame şi povestiri amuzante sub titlul "Jocul lui Helicon" unde substantivul propriu desenează muntele Greciei antice pe care se afla "locuinţa" muzelor, a celor nouă zeiţe ce prezidau artele liberale (Clio – istoria, Euterpe – muzica, Urania – astronomia, Terpsichore – dansul etc).

Un an mai tîrziu, în oraşul academic suedez GREINFSWALD, din apropierea Stockholmului, scoate de sub tipar o imitaţie a Metamorfozelor lui Ovidiu cu titlul "Muza boreală" adică muza nordului.

Din această perioadă, cutezanţa spiritului său înfruntă din ce în ce mai mult domeniul ştiinţelor. În 1716 publică la Uppsala revista descoperirilor ştiinţifice în care apar şi primele lucrări ale Societăţii regale privitoare la unele cercetări practice în diverse domenii. Această revistă denumită "Dedal hiperboreean" (Dedal, arhitectul şi constructorul labirintului din Creta, iar cuvîntul hyperboreean defineşte nordul) a atras atenţia regelui Carol al XII-lea care îi acordă tînărului om de ştiinţă mai multe audienţe. În urma acestora Swedenborg este numit asesor la Colegiul regal de mine, calitate în care a condus numeroase lucrări de mare importanţă socială, de autentică modernizare a ţării sale cum ar fi construcţia docurilor din Carlscrona, ecluzele de pe lacul Wener şi Gîteborg, lucrările hidraulice de la Trohaetta, etc.

Ademenit de fruntariile cerului, doctorul în filozofie de la Uppsala se avîntă cu acelaşi elan şi în recuperarea cît mai amplă a rămînerilor în urmă în alte domenii ale ştiinţei. Din acest motiv publică o algebră asupra mijloacelor de a determina longitudinea locurilor prin observaţii lunare, iar în 1719 acoperă cu lucrări definitorii şi alte arii ale vieţii social–ştiinţifice. Scoate de sub tipar un tom referitor la diviziunea zecimală a monezilor şi a măsurătorilor. Abordează în volume întregi suprimarea fracţiilor, fenomenul mareelor, poziţia pămîntului şi a planetelor, etc. – opere al căror ecou traversează multe din capitalele europene de atunci. Aportul acestor valoroase lucrări, la înaintarea teoretică, la proiectarea luminilor necesare limpezirii cunoaşterii umane în aceste segmente existenţiale o determină pe regina Ulriche Eleonora să-i confere titlul de nobleţe. Cu acest prilej îi propune laboriosului filo-

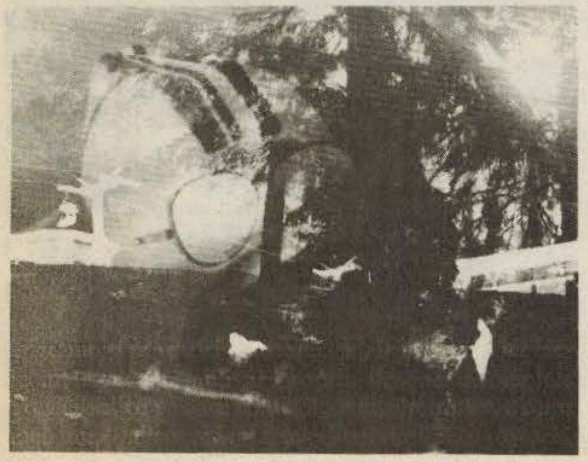

zof să-şi schimbe numele cu unul mai aristocratic, mai demn de noul său rang social. Din acest moment, Emmanoil Swedberg va deveni Swedenborg, nume cu care va rămîne în memoria istoriei. Realitatea imediată a onorurilor ce-i îmbogăţesc viaţa nu îl aruncă nici în superficialitate nici în orgoliu. Dimpotrivă conduita sa se supune de acum încolo unor reguli în care stăruie dorinţa de a oficia în fiinţa sa ritualul unei ordini morale spiritualizate. Iată cele cinci norme cărora li se va supune cu demnitate şi obedienţă pînă la trecerea în mormînt: 1) citirea şi meditarea cît mai des a cuvîntului şi asupra cuvîntului lui Dumnezeu; 2) Supunerea la voinţa divină; 3) Supraevegherea de sine cu toată decenţa; 4) Asigurarea unei conştiinţe curate; 5) Îndeplinirea fidelă a tuturor obligaţiilor sociale.

Oare numai aceste comandamente morale impuse, adică autoimpuse, firii şi fiinţei sale nu sînt însemne suficiente ale rîvnei de înălţare spirituală, nu constituie struna cea mai sigură a neliniştilor şi grijilor acestei vieţi? Oare acest mod restrictiv de trăire biologică şi morală nu poate fi asemuit cu cea mai trebuincioasă construcţie a voinţei de a fi cît mai apropiat de Creatorul lumii? Şi toate acestea fără a minimaliza şi fără a neglija adîncurile cugetării şi a muncii corticale. Din contră putem spune chiar că latura muncii intelectuale a fost mai mult decît perseverentă, că s-a materializat într-un impresionant noian de lucrări din domenii extrem de diverse. O enumerare foarte sumară a titlurilor publicate ne sugerează cît de angajat a fost Swedenborg atît în viaţa pămîntească cît şi deopotrivă în inexprimabilul infinit: "Prodrom al principiilor filozofiei naturale". "Observaţii şi descoperiri asupra fierului şi focului", "Nouă metodă de a determina pe pămînt sau pe mare longitudini geografice ale locurilor", "Arta de a aprecia forţa mecanică a navelor", "Arta de a construi docuri şi noua metodă de construire a docurilor", "Deprecierea şi evaluarea monedei în Suedia", "Opere filozofice şi mineralogice", "Infinitul cauza finală a naturii", "Legătura misterioasă a corpului cu sufletul", "Economia regnului animal", "Organe pectorale", etc, etc. Cu continuă trezie a fiinţei şi minţii, acest filozof, anatomist, constructor, geolog, literat, economist, geograf, chimist şamd. s-a îndîrjit mereu nu numai în a se re-interioriza ci şi în a se analiza pe sine şi posibilităţile sale de a descoperi alte şi alte metode pentru uşurarea vieţii semenilor săi, de a însenina cît mai mult posibil prezentul şi viitorul conaţionalilor, a oamenilor în general. Aidoma unui aed ce se zbate să înfrumuseţeze fiecare din clipele celor ce îl ascultă. Aidoma unui luptător ce vede în jertfă măsura sensului profesiei sale. Încrezător în predestinare Swedenborg şi-a făcut din trudă o atitudine, din gînd o armă de împlinire a speranţelor, de apropiere cu forţa absorbantă şi iradiantă a vieţii. Pragul acesta l-a depăşit într-o seară la Londra unde se afla cu prilejul tipăririi lucrării: "Regnul animal" la una din tipografiile de prestigiu. Se găsea în hanul la care obişnuia să ia masa de cînd venise aici în capitala Al-

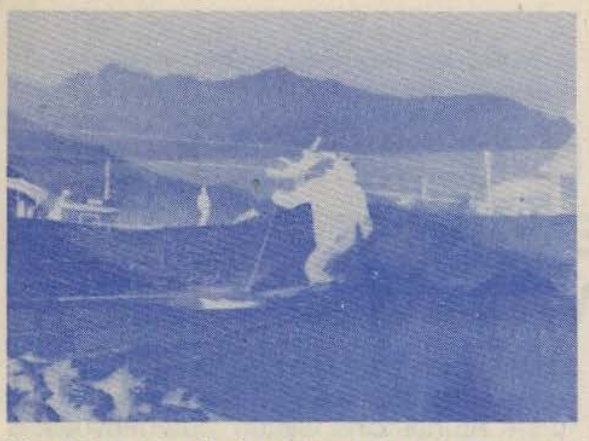

bionului. Ca de obicei era destul de tîrziu. Trecuseră multe ceasuri de la apusul soarelui. Munca din timpul zilei şi ora înaintată îi făcuseră o foame de lup. Comandase hangiului o cină foarte opulentă. Proprietarul micului restaurant îi rezervase o cămăruţă specială, unde să fie totdeauna singur. Aflase şi el cît de mult îi plăcea suedezului să-şi inducă o stare de meditaţie. Să cugete profund şi permanent la sensurile vieţii, la problemele spiritului. Patima adîncirii sensurilor îi dădea o stare de linişte, de apostazie, de autosalvare. Singur în singurătate i se părea o atitudine de mister şi de frumuseţe, ce-i prilejuia tot felul de zboruri panoramice, în orizontul viselor, al temporalului şi intemporalului al evenimentului şi în cauza sa. Acestea erau clipe cu adevărat pline de energie clipele în care trama lor uriaşă – timpul – devenea creatorul de energie, cel mai activ şi mai pur. În astfel de momente cugetul său spărgea zăgazurile necunoaşterii, vedea verigile lanţului ce încorsetează esenţa existenţei şi existenţa esenţei...

Cina i-a fost servită cu generozitate. Tot felul de bunătăţi. A mîncat mult aidoma unui gurmand dar şi a unui "gourmet". S-a rezemat de speteaza scaunului masiv de stejar. În han era linişte. Clienţii plecaseră din toate celelalte săli. Deodată, în separeul lui Swedenborg s-a iscat o ceaţă din ce în ce mai deasă. Apoi o înserare. Un amurg de toamnă căruia lumînările nu-i puteau face faţă. Pe duşumeaua încăperii au năvălit din senin reptile înfiorătoare: şerpi, şopîrle, salamandre. Swedenborg s-a speriat cumplit. Reptilele se încolăceau una cu alta într-un spectacol monstruos. Trupurile lor lungi şi şueratul fioros umpluseră încăperea. Această ciudăţenie a durat 15 minute după cum ne mărturiseşte Swedenborg. Ceaţa s-a risipit odată cu reptilele. În schimb în colţul camerei a apărut un chip de om perfect distinct. Cu o voce foarte personală apariţia, făptura, din colţ i-a spus sec: "nu mînca atît de mult". La aceste cuvinte privirea lui Swedenborg s-a întunecat din nou, pentru puţin timp.

În acea noapte alchimia misterului i s-a părut savantului şi mai complicată; un fel de mistuire a realului şi irealului pentru a ordona destine. Dar a venit ziua şi apoi din nou o noapte. Fantoma a apărut încă odată. De data aceasta i-a vorbit mult: "Eu sînt Dumnezeu, Domnul, Creatorul şi Mîntuitorul", "Te-am ales să interpretezi oamenilor sensul interior şi spiritual al Sfintelor Scripturi. Îţi voi dicta ce va trebui să scrii". "Chiar din acea noapte" – spunea Swedenborg – "ochii omului meu interior s-au deschis. Ei au fost făcuţi capabili să privească în cer, în lumea spiritelor, în infern..." "Din acea zi am renunţat la orice activitate profană pentru a nu mai face decît lucruri spirituale, pentru a mă dărui ordinelor pe care le-am primit de la Domnul". Ce poate fi halucinant în aceste viziuni ce îndeamnă un om la înălţarea spirituală, la dăruire pentru ceilalţi, la încercarea de a deveni intermediar între semeni şi Dumnezeu? Desigur nu sîntem obişnuiţi cu lumea de dincolo deşi Biblia ne vorbeşte la orice pas despre ea, deşi în prezent medici de prestigiu ca Raymond Moody a adus în faţa sentimentelor şi a judecăţilor noastre imagini din acea lume a spiritelor, despre care întîlnim relatări în Republica lui Platon în Cartea morţilor tibetani etc.

Devenit "intermediar" între lumea vizibilă şi cea invizibilă "Swedenborg a povestit direct contemporanilor săi şi a scris pentru urmaşi întrevederile sale cu Dumnezeu, cu îngerii, a descris cele 13 călătorii a vorbit despre infern. În esenţă aflăm de la el că lumea spiritelor corespunde într-un fel lumii materiale, că ea este un spaţiu plastic populat

cu îngeri făcuţi ca şi noi dar nu din materie ci din spirit. Întreaga lor activitate e pentru bine şi adevăr. La Isus Cristos se poate ajunge numai prin dragoste şi Swedenborg a avut acest sacru privilegiu. Sistemul religios al acestui straniu pămîntean – închegat pe baza celor văzute de el în cer – cu toată gama de semnificaţii morale şi spirituale e inclus în patru tratate scrise între 1762–1763 "Arcana caelesta..." şi în rezumatul "De coelo et inferno ex auditis et visis" despre cer şi infern din auzite şi văzute. Toate aceste lucrări destinate secretelor cereşti au polarizat o doctrină panteistă apropiată de cea a lui Spinozza. Dar despre un destin atît de împlinit de eternitatea spiritului impresiile noastre nu pot fi decît tremurate şi palide.

Dionisie Dărău

****

DIN IUBIRE DE DUMNEZEU SI OAMENI

Dorinta întreprinzătorului este de a aduna, produce, edita si difuza ceea ce este bun, contribuind la sănătatea fizică, morală si spirituală a individului si societătii, pentru oprirea si înlăturarea răului, încurajînd si practicînd binele. Editura COGITO nu urmăreste îmbogătirea materială a individului, ci a poporului cu bune informatii. Beneficiile revistei FRONTIERA PSI vor fi donate ASOCIATIEI DE BUNĂ ÎNTRAJUTORARE UMANĂ, urmînd a fi folosite pentru mentinerea si dezvoltarea operelor de caritate, în cadrul general cuprins în statutul său.

UN BREVET PENTRU O METODA DE TERAPIE BIOENERGETICA DJUNA DAVITASVILI

Institutul unional de cercetări ştiinţifice pentru expertiza de stat a brevetelor (IUCSEB), ţinînd seama de concluziile Ministerului Sănătăţii, a recunoscut utilitatea metodei elaborate de cunoscuta vindecătoare populară Djuna. Iată rîndurile lapidare ale hotărîrii expertizei de stat tehnico-ştiinţifice pentru invenţii:

Autor - Evghenia Iuvaşevna Davitaşvili (Djuna)

Denumire – "Procedeu de tratament al bolnavilor de maladie hipertonică de gradul I – II şi de distonie vegetativă–musculară... Analizînd materialele din dosarul înaintat, IUCSESB a hotărît recunoaşterea ca invenţie a soluţiei propuse şi acordarea certificatului de autor..."

Pe lîngă Arbat, cunoscută stradă din centrul Moscovei, se află o curte mică, în care, pînă la miezul nopţii, "fac de gardă" oameni care se străduiesc să fie primiţi. Un mic apartament, obişnuit, din Moscova. Iată şi stăpîna casei: o femeie impetuoasă în mişcări, plină de viaţă şi de farmec.

– Djuna, o întrebare pe care o pun mulţi dintre cititorii noştri: metoda dumneavoastră reprezintă nişte capacităţi bine dezvoltate de a dirija organismul sau un dar al naturii?

– Eu personal consider că posibilităţile mele de a percepe mai fin durerile altora şi de a acţiona asupra altor oameni sînt date de natură. Eu, însă, în decursul întregii vieţi, le-am dezvoltat şi perfecţionat. Astfel încît nu e nici-o minune aici. Oamenii cu o sensibilitate ridicată, ca mine, chiar şi numai trecînd cu mîinile de-a lungul corpului bolnavului, îi pot determina starea fizică şi psihică, precum şi organele afectate. Fiecare suferinţă îmi provoacă o senzaţie "proprie" asupra mîinilor: frig sau cald, pişcături sau înţepături... Cîteodată îmi e greu chiar să le descriu. De exemplu, la un ulcer al stomacului, simt ca şi cum mi-ar fi suptă mîna de o pîlnie.

– Atunci cine sînteţi dumneavoastră Djuna? Un extrasenzitiv? Un artist? Un poet?

– Înţeleg că a-i primi pe toţi nu-mi stă în puteri şi încerc să-i consolez, să le sădesc credinţa în victoria asupra suferinţei... Cartea mea "Îmi ascult mîinile" este o încercare de vorbi cu fiecare dintre bolnavi între patru ochi, de a ajuta... Iată de ce am hotărît să dezvălui cîteva taine ale mele, îndreptate în principal în direcţia profilaxiei afecţiunilor mai des întîlnite: miopia şi astigmatismul, sinuzita şi guturaiul, otita şi dereglarea funcţiilor intestinului. Să încerc să ghicesc următoarea întrebare: "Pot învăţa să aplice această metodă şi oamenii care nu au o pregătire medicală?" Aşa este?

– Da. Îi stă oricui în puteri metoda dumneavoastră?

– Practic, oricui. Deşi aceasta nu înseamnă că oricine ar putea obţine deodată rezultatul dorit. Un rol important îl joacă aici aptitudinile şi deprinderile individuale. Nu uitaţi, însă, principalul meu sfat: nu încercaţi niciodată să trataţi afecţiuni grave, mai ales în stadiile de agravare a bolii, dacă nu aveţi cunoştinţe medicale.

– Să sperăm că bolnavii vor asculta de spusele dumneavoastră. Dar ce atitudine are, în această privinţă, medicina "oficială"?

– Din păcate, dificultăţile legate de bolnavi, chiar şi de cazurile mai grave, sînt mult mai puţine decît cele ce ţin de cei sănătoşi care comandă, considerînd că doar ei au dreptul să hotărască cum trebuie şi cum nu trebuie făcut un tratament. Eu îmi iubesc patria, dar trebuie să spun adevărul: în străinătate se aşteaptă cu mai mare nerăbdare acordul pentru cercetările comune legate de elaborarea şi implementarea metodei bio–acţiunii fără contact asupra afecţiunilor care nu pot fi tratate cu metodele tradiţionale. Firme dintre cele mai cunoscute vor să realizeze aparatură care să imite tipuri şi variante de "masaj" fără contact, pentru tratarea unei serii întregi de boli.

– Djuna, dacă metoda există, iar utilitatea ei a fost deja fundamentată, înseamnă că a sosit momentul implementării ei. Sub ce formă şi cît de repede putem aştepta aceasta?

– Metoda mea are importanţă în primul rînd din punct de vedere profilactic. Orice boală este, practic, un efect al neglijenţei noastre faţă de propriul organism. Drept rezultat, ajungem la operaţii, la preparate cu acţiune puternică, şi multe altele, cu totul străine de organism.

Dacă bolile sînt inevitabile, atunci trebuie dezvoltată şi o altă direcţie – cea terapeutică. Aceasta trebuie să ne salveze de nevoia de a apela, pentru orice motiv neînsemnat la tablete sau alte mijloace cu proprietăţi dubioase. Să încercăm să ajutăm organismul să se elibereze de "purtătorii" periculoşi ai suferinţei, printr-un procedeu creat de natură însăşi.

– Djuna, povestiţi-ne despre concluziile experimentelor. Ştiu că aţi participat la experienţe comune pentru obiectivarea mecanismelor de bio-acţiune şi, mulţi ani de-a rîndul, aţi lucrat cu oameni de ştiinţă şi medici dintr-o serie de institute şi clinici din Moscova şi Tbilisi...

– Rezultatele unor cercetări ce au durat 13 ani au arătat că metoda funcţionează, fiind fiabilă şi nepericuloasă pentru organism. Într-o serie de experimente şi observaţii, a fost confirmată posibilitatea ca, prin metoda bio–acţiunii, să se crească rezistenţa organismului la hipoxie şi ischemie, ceea ce va da posibilitatea utilizării ei în scopuri profilactice, şi terapeutice în cazurile de afecţiuni coronariene ale vaselor inimii.

Rezultate pozitive au fost obţinute şi în studiul bio–acţiunii asupra sistemului imunitar şi a homeostazei. Experienţele pe animale au scos în evidenţă lanţul de mecanisme ale bio–acţiunii fără contact. Nu e departe ziua cînd vom putea răspunde la întrebarea: "Cum să dirijăm această bio–acţiune?".

Eu nu sînt mare specialist în fiziologie şi medicină, a spus în încheiere Djuna, dar, participînd la multe experienţe, m-am convins din ce în ce mai mult că e timpul să trecem de la experienţe la practică şi să introducem metoda în clinici. Întîi ca metodă de diagnostic în cazuri deosebit de suspecte şi de grave. În mod obligatoriu – ca metodă profilactică, iar în viitor – şi ca metodă terapeutică.

(adaptare după PRAVDA)

Aducem mulţumiri sincere tuturor cititorilor care ne-au contactat telefonic şi cărora nu le-am putut raspunde la "Poşta redacţiei".

Ne vom oferi bucuria de a întocmi sumarul viitoarelor numere cît mai aproape de opţiunile exprimate telefonic.

REDACŢIA

DICTIONAR

Disimetria vieţii - Viaţa sau procesul vital, mai bine zis, apare ca un salt calitativ în evoluţia dialectică a materiei. Substanţa vie, baza materială a procesului vital -proces dinamic în continuă desfăşurare- prezintă unele proprietăţi speciale care-i conferă posibilitatea de a asigura desfăşurarea vieţii.

Printre alte caracteristici, materia vie, şi implicit substanţele care o compun, deţine şi proprietatea de a fi nesimetrică din punct de vedere al structurii sale stoechiometrice. Moleculele substanţelor care intră în "arhitectura" materiei vii prezintă o aşezare deosebită în spaţiu, a unor atomi sau grupe de atomi. Se ştie că activitatea chimică a substanţelor se bazează pe aşezarea în spaţiu (stereostructură) a diferitelor grupări sau subansamble moleculare. În acest fel s-au putut clasifica o gamă întreagă de asemănări sau izomerii. Izomera optică de exemplu este realizată de două structuri moleculare în care aşezarea atomilor este astfel făcută în spaţiu încît cele două molecule gemene pot orienta o rază de lumină cînd trece prin ele, fie la dreapta (dextrogir), fie la stînga (levogir). În general, izomeria optică este determinată de aşezarea atomilor în moleculele gemene, ca imaginea într-o oglindă, dar această aşezare mai poate determina şi o altă categorie de disimetrie: în raport cu un plan imaginar în structura (aşezarea) edificiului arhitectonic al moleculei. Se pot identifica, faţă de acest plan, geometrii de orientare a unor grupări atomice la dreapta (structura dextro) sau la stînga (structura levo) în molecula respectivă (vezi izomeria).

Moleculele ce intră în alcătuirea structurilor vii aparţin conformaţiei levo (aşezarea unor grupări la stînga faţă de planul creat de scheletul de bază al moleculei) în exclusivitate. Aminoacizii, cărămizile esenţiale pentru structura materiei vii, şi care intră în alcătuirea proteinelor (baza proceselor vitale) deţin forma levo: gruparea amino este orientată la stînga grupării carboxil. Formele dextro nu intră în alcătuirea proteinelor vii.

Această selectare este atît de strictă în natură încît dintr-un amestec de forme dextro şi levo a unei molecule (aminoacid sau glucidă) enzimele nu funcţionează decît asupra moleculelor cu structură levo. Această selectare extraordinară nu este dictată de vreo forţă exterioară, nici incipientă şi nici permanentă, ci are la baza sa procesul termodinamic al echilibrului energetic al cineticii moleculare, formele levo încadrîndu-se perfect în valorile stricte ale zonei, formele dextro depăşind acest "optim". Se pare că fenomenul de rezonanţă asigură acest optim termodinamic şi energetic în procesele materiei vii, care reprezintă, aşa cum se ştie, treapta cea mai înaltă evolutivă spiral -ascendentă a materiei în dinamica sa eternă.

Disimetria vieţii apare, prin strictetea şi măreţia sa, nu ca o realizare a unei logici oarecare ancestrale ci ca o rezultantă logică şi necesară a legilor dialecticii, care constituie caracteristica materiei universale în spaţiul şi timpul mişcării sale eterne.

Genialitate Generic, termenul este cunoscut odată cu omul, căci această "calitate" deosebită i se atribuie în exclusivitate. Odată cu evoluţia calităţilor specifice omului, adică a raţiunii şi cunoaşterii, fenomenul a putut diferenţia din acest punct de vedere, prin raportare la randamentul deosebit al unor indivizi în gîndire şi implicit în cunoaştere.

Istoriceşte, au început să se observe indivizi care realizau actul cunoaşterii mai repede faţă de media obişnuită a oamenilor contemporani, sau chiar a mai multor generaţii. Acest fapt a adus după sine şi calificativele de: deosebit, extraordinar şi în sfîrşit genial, aceasta mai ales în privinţa comportamentului intelectual uman.

Cu cît aceste "proprietăţi" de cunoaştere (deci integrare în gnoseologie) îşi găsesc expresia şi în ceea ce priveşte capacitatea de relatare (exprimare) a celor înţelese sau gîndite, se realizează a doua etapă şi anume aceea de "a fi geniu". Noţiunea de "genialitate" are deci la bază existenţa acelor indivizi umani care prezintă o proprietate intelectuală ieşită din comun. Pentru existenţa unor calităţi fizice, antropometrice deosebite, ieşite din comun, nu se acordă acest calificativ; "giganţii antropometrici", dacă ne referim la dimensiunea şi forţa corporală, nu au nimic comun cu "giganţii mentali". "Forţa de creaţie" intelectuală stă la baza genialităţii, indiferent de domeniul la care se referă: cel artistic (muzică, pictură, literatură), ca şi chiar cel social, militar, economic. Înţelegerea noţiunii de "genialitate" respectiv a calificativului dat unui individ din societate (şi nu unui grup de indivizi) trebuie să aibă la baza sa conceptul de "informaţie". Genialitatea oferă un randament uman maxim, care depăşeşte cu mult nivelul mediu de cunoaştere al omului la un moment dat (percepere, gîndire, intuiţie, logică, prelucrare etc). Genialitatea lucrează cu o cantitate de informaţii deosebită, ce depăşeşte la un moment dat ca "entropie" a informaţiei nivelul cu care se operează în etapa respectivă (spaţiu şi timp), implicit şi ca posibilitate de înţelegere de către ceilalţi oameni (gradul de neg-entropie al receptorilor, cărora se adresează). De aceea majoritatea geniilor, uneori în mod obiectiv nu au putut fi "înţelese" de către contemporanii lor, dacă ne referim la acei care au privit activitatea acestora cu bunăvoinţă (excluzînd neînţelegerea voită - misoneismul). Apariţia simultană într-un domeniu sau într-o problemă chiar, a mai multor indivizi distanţaţi în spaţiu (ţări diferite) ridică problema nu numai a calităţii intrinseci de geniu a acestora, ci şi mai ales a condiţiilor dialectice obiective de necesitate a "rezolvării" problemei respective sau a domeniului respectiv.

În acest sens, trebuie să acceptăm şi existenţa unor condiţii necesare sau suficiente, nu numai materiale ci şi informaţionale, ale gîndirii umane la un moment dat, existente în societate, care pot "favoriza" apariţia geniilor (un adevărat "salt calitativ" cauzat de acumulările cantitative informaţionale ale gîndirii umane la un moment dat).

dr. Constantin Neacşu

În curînd, în Editura COGITO va apare cartea TRATAMENT NATURIST INTEGRAL, a cărei titlu spune tot. Urmăriţi în librării.

DICTIONAR

STATUTUL
Asociaţiei Române pentru Cercetări Psihotronice
A R Ce Ps

1. Consideraţii generale

1.1 Asociaţia Română pentru Cercetări Psihotronice (ARCePs) este o organizaţie ştiinţifică interdisciplinară. Ea grupează specialişti din diferite domenii, a căror preocupare comună este studiul fenomenelor de interacţiune la distanţă de tip energetic şi informaţional între organismele vii şi între acestea şi mediul ambiant,fenomene în care este implicat în mare măsură psihicul uman, conştient sau inconştient şi care constituie obiectul psihotronicii.

1.2 Asociaţia se conduce după legile în vigoare în România, după celelalte acte normative ce reglementează activitatea organizării ştiinţifice în ţara noastră, precum şi după prezentul Statut.

1.3 Asociaţia se bazează în activitatea sa pe principiile morale, umaniste, pe libertatea de exprimare şi pluralismul de opinii, precum şi pe respectul şi iubirea faţă de tot ceea ce este viu.

1.4 Asociaţia este o organizaţie apolitică. Ea nu aderă la nici o ideologie, sau concepţie filozofică sau religioasă anume, însă respectă ideile reprezentate de cele mai diferite şcoli şi curente de gîndire din evoluţia istorică din lume.

1.5 Asociaţia îşi desfăşoară activitatea pe principiile autogestiunii şi colaborării profesionale cu instituţii de stat, organizaţii particulare sau cooperatiste, asociaţii ştiinţifice şi obşteşti din ţară şi străinătate.

1.6 Pentru rezolvarea sarcinilor sale statutare Asociaţia organizează seminarii,conferinţe, lucrări practice şi creează secţii de lucru pe următoarele direcţii principale:

– structuri informaţionale–energetice ale Omului, Terei şi Cosmosului.

– Bioterapia, medicină naturistă (inclusiv metode şi tehnici de cercetare a stării funcţionale a organismului uman)

– Bioenergia; metode de obiectivare

– Biodetecţia

– Implicaţii filozofice şi artistice ale psihotronicii.

Enumerarea de mai sus nu este exhaustivă, lista putînd fii completată pe măsura constituirii de obiective de interes, la solicitarea unui număr de membrii.

2. Principalele direcţii de activitate

2.1 Unificarea potenţialului creator al cercetărilor în domeniul interacţiunilor informaţional–energetice om–mediu ambiant, în scopul elaborării complexe a unor metode principal noi de investigare a acestora în ecologie, tehnică, medicină şi alte domenii ale activităţilor umane.

2.2 Interpretarea ştiinţifică şi filozofică a proceselor bio–energetice şi informaţionale şi a formelor de manifestare a acestora la nivel natural–uman şi cosmic. Sprijinirea renaşterii spirituale şi morale a societăţii umane contemporane.

2.3 Popularizarea cunoştinţelor acumulate în domeniu, la un nivel corespunzător unei înţelegeri corecte pentru momentul actual ale funcţiunilor psihicul uman.

2.4 În vederea eliminării posibilităţilor de utilizare frauduloasă a fenomenelor psihotronice Asociaţia se va putea pronunţa asupra realităţii acestor fenomene constatate, precum şi asupra unor capacităţi bioterapeutice (psihoterapeutice) ale unor subiecţi umani. În acest scop va căuta să elaboreze în activitatea sa standarde adecvate privind atestarea acestor calităţi.

2.5 Crearea de bănci de date, cartoteci, biblioteci pe diferite subdomenii de studiu ale psihotronicii.

2.6 Activitatea redacţională şi de editare; asigurarea de contracte cu alte asociaţii ştiinţifice şi obşteşti, cu reprezentanţii mass-mediei din ţară şi străinătate.

3. Membrii asociaţiei.

3.1 Poate deveni membru al Asociaţiei orice persoană avînd vîrsta minimă de 20 ani, indiferent de naţionalitate, care recunoaşte şi îndeplineşte prevederile Statutului avînd un nivel de cunoştinţe minime în domeniu. La propunerea Consiliului Asociaţiei pot fi numiţi membrii onorifici ai Asociaţiei, personalităţi din ţară sau străinătate cu merite în domeniu.

3.2 Nu pot fi membri ai Asociaţiei persoanele cu cazier judiciar (de drept comun) sau cu moralitate compromisă.

3.3 Cererile de primire în Asociaţie se examinează în şedinţele Consiliului Asociaţiei, la recomandarea uneia din secţiile de lucru şi se aprobă prin vot cu majoritate simplă de către membrii Consiliului Asociaţiei.

4. Drepturile şi îndatoririle membrilor Asociaţiei.

4.1 Membrul Asociaţiei are dreptul:

– de a alege şi de a fi ales în orice organ creat de Asociaţie

– de a înainta propuneri şi observaţii în legătură cu activitatea Asociaţiei şi a organelor create de acestea.

– de a participa la toate activităţile şi manifestările organizate de Asociaţie.

– de a avea acces cu prioritate la materiale de informare editate de sau obţinute de către Asociaţie.

4.2 Membrul Asociaţiei este obligat:

– să respecte legislaţia ţării, Statutul Asociaţiei, hotărîrea adunărilor generale şi ale Consiliului Asociaţiei.

– să respecte valorile naţionale şi convingerile filosofice, politice şi religioase ale tuturor celor din jur

– să participe activ la viaţa ştiinţifică a Asociaţiei

– să nu manifeste atitudini care să discrediteze Asociaţia sau să-i producă daune

– să nu folosească posibilităţile şi autoritatea Asociaţiei în scop personal

Constituie abatere publicarea prin orice mass-media (cărţi, perid., radio TV) sau prezentarea în şedinţe publice a unor materiale, tematici sau subiecte de discuţii care angajează Asociaţia fără aprobarea Consiliului Asociaţiei.

4.3 Asociaţia poate împuternici ca reprezentant pe oricare din membrii Asociaţiei în faţa oricărei instituţii sau Asociaţii.

4.4 Ieşirea din Asociaţie poate avea loc în următoarele cazuri:

– la cerere

– prin excludere

– încălcarea statutului sau ale hotărîrilor adunării generae sau ale Consiliului

– în caz de activităţi ce au produs daune morale sau materiale Asociaţiei, care au deformat ideile Asociaţiei

– în caz de abuz al drepturilor membrilor sau al împuternicirii acordate în prealabil de Asociaţie

Excluderea se pune în discuţie la şedinţele Consiliului Asociaţiei şi se votează cu majoritate simplă de către membrii Consiliului.

5. Activitatea de popularizare/informare a Asociaţiei.

5.1 Activitatea Asociaţiei se desfăşoară în conformitate cu legile ţării, cu Statutul Asociaţiei şi hotărîrile adunărilor generale ale Consiliului.

5.2 Asociaţia îşi desfăşoară activitatea de popularizare/informare prin:

– culegerea de materiale documentare din diferite domenii ale ştiinţei şi filozofiei în scopul utilizării lor în studiul interdisciplinar al fenomenelor constituind obiectul de cercetare al psihotronicii.

– cererea şi utilizarea unor biblioteci tematice, utilizarea cataloagelor accesibile membrilor Asociaţiei.

– organizarea de manifestări ştiinţifice atît pentru membrii Asociaţiei cît şi pentrû informarea publicului larg cu utilizarea mijloacelor de informare în masă.

– editarea şi difuzarea de materiale necesare pentru activitatea şi propaganda Asociaţiei.

– editarea unei publicaţii periodice oglindind activitatea Asociaţiei.

5.3 Asociaţia poate coopta în activitatea ei pe reprezentanţii altor organizaţii sau alte persoane particulare cu acordul acestora şi are în vedere trimiterea membrilor săi pentru a efectua stagii de documentare sau de lucru în cadrul altor instituţii în ţară sau străinătate.

5.4 Membrii Asociaţiei pot participa la activitatea altor grupuri şi organizaţii, daca activităţile acestora nu contravin cu Statutul Asociaţiei.

6. Activitatea economică a Asociaţiei.

6.1 Asociaţia este persoană juridică activînd pe principiul autogestiunii, avînd bilanţ autonom, independent, ştampilă proprie şi marcă înregistrată.

Mijloacele băneşti se păstrează de Asociaţie care efectuiază toate operaţiile financiare curente, prin modalităţile financiare curente.

Mijloacele băneşti sînt dirijate sau transferate din dispoziţiile Preşedintelui Consiliului şi a Contabilului Asociaţiei, după aprobarea Consiliului Asociaţiei.

Asociaţia poate primi credite de la bănci şi în acest caz va ţine evidenţa contabilă conform normelor în vigoare şi va răspunde pentru activitatea sa.

6.2 Mijloacele băneşti ale Asociaţiei se compun din:

– taxe de inscriere, cotizaţii, valoarea cărora se stabileşte de către Adunările generale.

– venituri realizate din unele activităţi plătite, prestate de Asociaţie (conferinţe, contracte de lucrări şi alte prestări)

– venituri realizate prin editarea de publicaţii periodice sau neperiodice.

– donaţii din partea unor organizaţii (instituţii, întreprinderi) şi persoane particulare, din ţară sau străinătate.

7. Asociaţia are următoarele drepturi:

– să primească în folosinţă spaţii necesare, mijloace de dotare, precum să achiziţioneze, iar din donaţii, unele materiale, materii prime, materiale documentare şi alte produse, din comerţul cu ridicata sau amănuntul contra cost de la organizaţiile de stat sau particulare inclusiv persoane particulare.

– de a încheia contracte cu organizaţii de stat, cooperatiste, particulare, persoane fizice sau juridice din ţară sau din străinătate (în acest din urmă caz putînd fi încheiate pe bază valutară sau pe bază de schimb echivalent nevalutar). În aceste cazuri Asociaţia îşi rezervă dreptul de a iniţia acţiuni legale pentru respectarea acestor obligaţii, în cazul încălcării lor, indiferent de terţul implicat.

– de a crea filiale subdiviziuni temporare sau permanente pe bază de autogestiune pentru rezolvarea unor sarcini concrete.

– de a presta diferite servicii către terţi prin contract.

– de a închiria spaţii şi dotare materială.

8. Structura Asociaţiei

8.1 Activitatea Asociaţiei se desfăşoară după prevederile Statutului şi e condusă de Consiliul Asociaţiei.

8.2 Hotărîrile Asociaţiei se adoptă de Adunarea Genarală, iar în perioada între Adunarea Generală de către Consiliul Asociaţiei.

8.3 Adunarea Generală a Asociaţiei este organul superior de conducere.

8.4 Adoptă regulamentul şi modificările, dacă ele corespund scopului Asociaţiei.

Alege Preşedintele, revizorul şi Consiliul Asociaţiei.

Analizează problemele activităţii economice–financiare

8.5 Consiliul Asociaţiei format din conducătorii secţiilor.

– secretar

– grupul de consilieri

Consiliul Asociaţiei se întruneşte statutar dacă sînt prezenţi 2/3 din membrii.

9. Raporturile Asociaţiei cu alte organizaţii

9.1 Asociaţia poate colabora cu alte organizaţii, uniuni de creaţie, asociaţii, societăţi ştiinţifice şi alte organizaţii obşteşti, putîndu-se afilia la Asociaţii internaţionale de profil.

9.2 Asociaţia poate întreţine legături cu asociaţii, instituţii similare ca preocupări de peste hotare, îşi poate trimite reprezentanţi la conferinţe, congrese, seminarii, poate invita oaspeţi de peste hotare.

9.3 Asociaţia poate înfiinţa filiale în alte localităţi din ţară.

10. Încetarea activităţii Asociaţiei

10.1 Hotărîrea încetării activităţii Asociaţiei poate fi luată de Adunarea Generală a membrilor Asociaţiei.

10.2 În cazul încetării activităţii Asociaţiei, Consiliul Asociaţiei creează o Comisie pentru soluţionarea problemelor financiare şi materiale în conformitate cu legile în vigoare.

Sediul Asociaţiei este în Str. Piaţa Amzei nr.10–22, Sc.C, ap.2

Patrimoniul iniţial este de 1.000 lei

****

Cei care doresc să intre în posesia unor exemplare din numerele anterioare ale revistei "FRONTIERA PSI" se pot adresa redactiei prin poştă pe adresa:

REVISTA "FRONTIERA PSI", BUCURESTI, căsuta postală nr. 66–23, oficiul postal 66, Bucuresti. Expedierea se face cu ramburs, cu plata la primirea exemplarelor dorite.

Pentru informatii suplimentare, apelati la telefon 46.46.31.

****

POSTA REDACTIEI

ANTON IONESCU, BUCUREŞTI. Vă mulţumim sincer pentru aprecierile elogioase pe care le faceţi la adresa revistei noastre.

Într-adevăr ne străduim să tratăm subiectele alese "fără contorsiuni şi fără tendinţe". E apanajul ştiinţei să se vrea riguroasă şi exactă, să acrediteze date controlabile şi verificabile, să-şi respecte statutul academic al folosirii şi difuzării adevărului.

Ne-ar face plăcere dacă printre viitorii autori ai unor articole ce vor apare în" Frontiera Psi" vă veţi număra şi Dvs. şi nu ca o "Firmă provizorie" ci ca o permanenţă edificatoare în domeniul psihotronicii. Ne manifestăm această dorinţă la "îndemnul" generos şi activ al conţinutului dens al scrisorii Dvs.

ADELA MARIN, SATU MARE; Chiromanţia nu a primit pînă în prezent girul vreunei ştiinţe, nu a fost atestată axiologic prin date de laborator, cu toate că a intrat în preocupările destul de constante ale unor mari spirite ale umanităţii. Platon şi-a analizat deseori viaţa sa şi a prietenilor citind liniile din palmele ambelor mîini. La rîndul său, Aristotel găsind într-un templu un manuscris vechi despre chiromanţie-scris cu litere de aur, i-a trimis lui Alexandru cel Mare, recomandîndu-i-l ca pe un studiu de mare interes.

La Roma a fost în deosebită vogă în vremea lui Iuvenal, iar în Evul mediu chiromaţia a fost practicată în multe din palierele societăţilor europene. În cele din urmă, a primit statutul de "vrăjitorie" şi, ca atare, a fost supusă unor interdicţii foarte severe.

Nu credem că divinitatea a circumscris "en detail" cursul vieţii noastre în liniile din palme pentru că acest lucru ar însemna să nu putem beneficia de cel mai mare dar pe care ni l-a dat Creatorul-libertatea. E de la sine înţeles că de îndată ce am putea preciza sfîrşitul nostru iminent în linia vieţii nu ne-am mai putea controla nici unul din actele existenţiale, cel puţin o îndelungată perioadă premergătoare morţii.

Opiniem că accesul chiromanţiei la statutul de ştiinţă nu poate fi prevăzut înainte de a fi amendată cu date furnizate de anatomişti şi de statisticieni care să inventarieze la cîţi indivizi umani datele din palme au corespuns cu realitatea.

Dacă cercul celor interesaţi se va lărgi vom publica un material mai extins în acest sens.

SABIN GRIGORE: Vă promitem că subiectele inspirate din Biblie nu vor lipsi nici în viitor din paginile revistei. Sfintele Scripturi constituie un rezervor uriaş de date ce pot fi incluse în aria psihotronicii, fără să mai vorbim de caracterul lor mistic şi de revelaţie divină. Acum cînd cea mai mare parte din fizicienii lumii "l-au dus pe Dumnezeu" în Fizică, acum cînd cercetători din cei mai prestigioşi de la institute de cercetători pariziene, din Princeton, Pasadena, Oxford susţin că particulele elementare sînt particule spirituale e de la sine înţeles că nu avem dreptul să ocolim asemenea subiecte tulburătoare. Ne-aţi convins că priviţi lumea şi cu ochii minţii nu numai cu corneea şi irisul. Vă mărturisim că scrisoarea dvs. ne-a făcut plăcere. Ne-aţi dat motive să urmărim cu atenţie numele pe plicurile ce ne vin la redacţie. Vă mulţumim şi vă asigurăm de o reală solicitudine în viitor.

Materialele trimise spre publicare redacţiei noastre nu se returnează, indiferent dacă sînt sau nu publicate.

Adresa redacţiei este: Bucureşti, Căsuţa poştală 66-23, Oficiul poştal 66.

Telefon: 46.46.31.
46.34.11.

Întreaga răspundere asupra conţinutului materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

Întreprinderea Poligrafică
I.R.
Bucureşti
Calea Plevnei 114
Tel. 37.33.32

LEI 25